

ЗЕМИТЕ ВЪВ ВСЕЛЕНА

I. ЗА СЪЩЕСТВУВАНЕТО НА ОБИТАЕМИТЕ ЗЕМИ.

1. Досега, както е по Божественото милосърдие на Господа, вътрешните начала на моя дух бяха отворени и на мен ми би позволено да говоря с духовете и ангелите не толкова на нашата Земя, но и с обитателите, духовете и ангелите от другите светове. Колкото жадувах да узная това, съществуват ли, освен на нашата Земя други населявани Земи, какви са природата и жителите им, ми позволено да говоря с Господа и да общувам с духовете и ангелите от другите светове. С някои това продължаваше в течение на няколко дни, с други в продължение на седмица, а с някои месеци наред. Аз узнах от тях за Земи, на които те са живели; за живота, нравите и богослуженията на техните обитатели, както и много други неща. Доколкото ми беше позволено да получа знания по този начин, бих могъл да ги опиша по това, което съм чул и видял.

Преди всичко, трябва да е ясно, че всички духове и ангели произхождат от човешкия род. Те пребивават около своя свят, знаят това, което става там и могат да общуват с тези, чиито вътрешни способности са отворени в достатъчна степен, за да разговарят и да се обменят с тях. Човек, пребиваващ в Духа, се съединява с духовете на вътрешно равнище. Следователно, всеки, чиито вътрешни способности са отворени за Господа, може да говори с тях точно, както с други хора. Беше ми позволено да правя това ежедневно в продължение на последните дванадесет години.

Следващите препратки привеждаме от книгата „Тайните на Небето”, където това е обяснено и показано.

1. Няма духове и ангели, които да не произхождат от човешкия род („Тайните на Небето”, 1880).
2. Духовете на всяка Земя се намират в близост до нея, произхождат от жителите ѝ и отразяват техните характери, а също така могат да им бъдат полезни („Тайните на Небето”: 9968).
3. Душата, живееща след смъртта, има духа на човека, който се явява негова настояща личност, проявяващ се в следващия живот в съвършено човешки образ („Тайните на Небето”: 322, 1880-1, 3633, 4735, 6054, 6654, 6605, 6626, 7021, 10594).
4. Човек, дори, когато се намира в света, по своите вътрешни начала, тоест по своя дух или душа, се намира сред подобни на себе си духове и ангели („ТН”: 2379, 3645, 4067, 4073, 4077).
5. Човек може да говори с духовете и с ангелите; в древните времена хората от нашия свят често са правели това („ТН” 67-9, 784, 1634, 1636, 7802). Но в днешно време за човека е опасно да говори с тях, ако няма истинска вяра и не е водин от Господа („ТН”: 784, 9438, 10751).

2. За това, че съществуват много земи, населени с хора, за духовете и ангелите, пребиваващи там, става известно след смъртта, доколкото тогава на всеки, който желае, е предоставено това според любовта му към истината, да разговаря с духовете на другите Земи, за да получи доказателство за многочислените светове. Всеки може да узнае също, че човешкия род произхожда не само от една земя, а от безчет светове; освен това да разбере какъв е характерът на тези народи, как те живеят и какво е богослужението им.

3. Аз винаги обсъждах този въпрос с духовете от нашата Земя и ми казваха, че всеки здравомислещ човек може да си направи заключение от многото известни му факти, че има множество Земи и хора, живеещи на тях. Разумно би било да се предположи, че такива огромни тела като планетите, някои от които много пъти превишаващи по величие Земята, не са просто пустинни тела, създадени за безполезно въртене около слънцето и

да светят с бледа светлина единствено за Земята. Те би трябвало да са създадени за по-важна цел от тази. Всеки, който вярва, както и всеки от нас е длъжен да вярва, че единствената цел на създадената от Бога Вселена е било сътворението на човешкия род, и оттам на Небето – доколкото човешкия род се явява разсадник за небесата – трябва неизбежно да е убеден, че там, където има Земя, има и обитатели хора.

Планетите, видими за очите ни и намиращи се в пределите на Слънчевата система, се явяват Земи, което се подразбира от факта, че те се явяват тела, създадени на същия принцип, както Земята. То е явно и поради това, че те отразяват слънчевата светлина и когато бъдат видени през телескопите, не пламтят с пламък, подобно на звездите, а изглеждат петнисити, с тъмни области, подобно на моретата и континентите на Земята. Друг аргумент се явява това, че те се въртят в кръг около слънцето, както и Земята го прави, по същия начин пораждайки дни и различните части на деня – утро, обед, вечер, нощ. Освен това, някои от тях имат луни, наричани спътници, обикалящи по орбита в кръг около тях с установена периодичност, подобно на Луната, обикаляща Земята. Планетата Сатурн се явява най-далеч от Слънцето (от известните до това време планети – бел. на преводача), има също така светъл пръстен, който снабдява света на тази планета с голямо количество отразена светлина. Възможно ли е онзи, който знае това и е способен да мисли правилно и да разсъждава, все още да твърди, че тези планети се явяват пустинни тела?

4. Освен това, аз обсъждах с духовете още едно доказателство – това, че вселената съдържа повече от един свят. То следва от този факт, че звездното небе е толкова огромно и съдържа безчислено количество звезди, всяка от които в своя свят се явява слънце със собствена слънчева система, приличаща на нашето Слънце, само че всички те са различни по размер. Всеки, който правилно съчетае тези факти, следва да заключи, че цялата тази огромна структура се явява средство, служещо на крайната цел на творението – идването на Царството Божие, в което Бог може да живее с ангелите и хората. Видимата вселена, тоест небето, сияещо с безчислено количество звезди, всяка от които явяваща се слънце е най-вече средство за създаване на светове и хора, живеещи на тях. Тези, от които може да бъде създадено Небесното Царство. Тези факти неизбежно навеждат човека със здрав разсъдък към мисълта, че толкова огромни средства, служещи на толкова велика цел не могат да бъдат създадени за полза на човешкия род от един единствен свят и небето, произхождащо от него. Какво би било тава за Бога, който е безконечен, за когото хиляди, а по-вярно, десетки хиляди светове, препълнени с обитатели биха били нищожно нещо, капка в морето?

5. При това, ангелското небе е така огромно, че във всичките си детайли съответства на човека. Това са **мириади**, съответстващи на всеки член, част или вътрешен орган, на всяко чувство у всеки; и беше ми дадено да узная, че небето, относително всички негови съответствия, под никакъв друг образ не могат да съществуват, освен както при жителите на многото Земи. (Небето съответства на Господа и човек във всяка своя част съответства на небесата, така, че в очите на Господа Небето представлява човека в неговия обобщен вид и може да бъде наречен Големия Човек: „Тайните на Небето” 3021, 3624-49, 3741-50, 3883-96, 4039-55, 4218-28, 4318-31, 4403-21, 4523-33, 4622-33, 4652-60, 4731-53, 5050-61, 5171-89, 5552-73, 5711-27, 10030).

6. Има духове, чийто единствен интерес се състои в придобиването на познанието, тъй като за тях само познанието носи радост. При това на такива духове е позволено да пътешестват навсякъде, дори зад пределите на Слънчевата система, да посещават други системи с цел придобиването на познание. Те именно ми казаха, че светове, населени с хора, има не само в нашата Слънчева система, но също и зад нейните предели, в звездното небе и те са безчислено множество. Това бяха духове от планетата Меркурий.

7. Те духовно пребивават в истинното богослужение, доколкото не са идолопоклонници и всички признават Господа като единствен Бог. Те се покланят не на никакъв неведом Бог, но на видимия, защото Господ им се явява в човешки облик, както той се е явявал веднъж на Аврам и на други в нашия свят. (Жителите на всички светове се покланят на Бога в човешки облик, тоест на Господа. ТН:8341-47, 10159, 10736-38). Те се възхищават, чувайки, че Господ действително е ставал човек. (9361). Невъзможно е да се мисли за Бога, освен според човешкия образ. (ТН:8705, 9359, 9972). Човек може да се покланя и да люби онова, за което има някакво понятие, но не и на онова, за което няма понятие. (ТН: 4733, 5110, 5663, 7211, 9267, 10067). Всички, поклонници на Бога в човешки облик, са приети от Господа. (Господ приема всички, пребиваващи в доброто и покланящи се Богу в човешки образ (ТН:7173, 9359). Те също казват, че никой не може да се покланя на Бога, а също и да се съединява с Него, нямайки никаква представа за Него. А това е възможно само тогава, когато Господ има човешки облик. Без това вътрешното зрение, с което може да се види Бога, е изгубено като зрение за природната видимост, при

опитите да се обхванат безкрайното пространство на вселената. Тогава мисленето плавно прави преход към представата за Бога като за природа, а поради това човек започва да се покланя на природата като на Бог.

8. Когато на тези духове им било казано, че на нашата Земя Господ е приел човешки облик, те за дълго се замислили, а след това казали, че това е било направено за спасението на човешкия род.

II. МЕРКУРИЙ, НЕГОВИТЕ ДУХОВЕ И ОБИТАТЕЛИ.

9. Всички небеса в съвкупност образуват един човек и затова той е наричан Големия Човек. У човека всяка част, и външна и вътрешна, има съответствие в този Голям Човек, тоест в небето. Това е тайна, засега неизвестна в света, но че е така, в изобилие е било изявявано. Но тези, които попадат от нашия свят на небето, не са достатъчни, за да съставят Великия Човек. Затова този недостиг трябва да бъде запълнен с хора от много други светове. Божественото провидение следи за това, когато всеки път възникне недостатък на някое място на небето, като относително качество или съответно количество, незабавно се призовават хора от другите светове, които да запълнят този недостатък и по този начин да се поддържа хармонията и равновесието на небесата.

10. Също, ми бе показано на коя част от Големия Човек съответстват духовете от планетата Меркурий. Това е паметта, но памет за идеите, абстрактните предмети на познанието, отдалечени от всичко земно и материално. Едновременно, доколкото ми бе позволено да разговарям с тях в течение на много седмици, да изучавам тяхната природа и качествата им, да видя какво се явяват те и какво се случва с тях, аз бих искал да разкажа тук за моите реални опитности.

11. Някои духове се приближиха към мен и ми бе казано, че те са обитавали земята, най-близка до Слънцето, че са от планетата, която в нашия свят наричат Меркурий. Те веднага проучиха съдържанието на моята памет. За тези духове това не представлява трудност. Те са способни, приближавайки се към човека, да видят всичко, което се съхранява в паметта му. (Духовете имат достъп към цялата памет в човека, но нищо от тяхната памет не е достъпно за човека. (ТН: 2488, 5863, 6192-3, 6198-9, 6214). Ангелите имат достъп до чувствата и целите, които подбуждат човека да мисли, желае и действа. ТН: 1317, 1645, 5854). Когато те например изучаваха различните предмети, включително градовете и различните места, които съм посещавал, забелязах, че не се интересуваха нито от храмовете, нито от дворците, нито от сданията или улиците, но само от събитията, за които знаех или участието ми в тях. Също така ги интересуваха въпроси като административното устройство, порядките и нравите на жителите от тези места и т.н. доколкото в паметта на човека такива въпроси са тясно свързани с различни места, те изплуват в съзнанието, заедно със спомена за тези места, с които са свързани. Бях удивен от поведението им и ги попитах защо те игнорират великолепието на местностите, а изучават само делата и събитията, свързани с тях. Те казаха, че те не получават никакво удоволствие от познанието на материалните, телесните и земните предмети, но само от фактите. Това доказва, че духовете на тази земя в Големия човек съответстват на паметта за абстрактните идеи и за предметите, отдалечени от всичко материално и земно.

12. Казаха ми, че такъв е и животът на обитателите на тази земя. Тоест, те свършено не се грижат за материалните и телесни въпроси, но само за уставите, порядките, законите и формите на проявите. Те също се интересуват от небесните предмети на познанието, които са безчислено множество. Разказвах ми също, че много от хората на тази земя общуват с духовете, така че имат познания по духовните въпроси, знаят за състоянието на живота след смъртта и поради това се отнасят пренебрежително към телесните и материални предмети. Този, който знае навярно и е убеден, че той ще живее след смъртта, се интересува от небесните въпроси, тъй като те се явяват вечния източник на щастието, а от мирските – едва дотолкова, колкото са необходими за този живот. Такава е природата на жителите на тази земя и съответно на духовете, живели там. (Духовете от всеки свят се намират околоръст на своя свят, защото те идват от неговите жители и имат същата природа. То произтича и от това, че така те могат да са им полезни. (ТН: 9968).

13. Следващата опитност ми доказа с каква ревност те разискват и усвояват познанията, принадлежащи на паметта, извисени над чувствените възприятия. Когато те изучаваха моите познания по небесните въпроси, те, преглеждайки всичко съдържимо в паметта ми, оживено и с интерес обсъждаха между себе си всичко, което виждаха. При това, когато духовете се приближават към човека, те разглеждат в паметта му, извиквайки в нея

всичко, което би ги удовлетворило. Фактически, както често наблюдавах, те четат нейното съдържимо като книга. (Духовете, намиращи се пред човека имат контрол над всичко, което се намира в паметта му (ТН: 5853, 5857, 5859-60).

14. Духовете на Меркурий превъзхождат другите по количеството на познанията, придобити вътре в Слънчевата система и за звездното небе зад нейните предели. Това, което веднъж са изучили, те го съхраняват и си го припомнят всеки път, когато подобното се наблюдава отново. Това е още едно доказателство, че тези духове имат памет, многократно по-съвършена в сравнение с хората. Те съхраняват всичко, което видят, чуват и си изяснят, особено ако те получават от това удоволствието на познанието. Това, което носи удоволствие, прониква дълбоко в паметта, и остава там. Всичко останало не прониква в паметта, но само минавайки по повърхността ѝ, отпада.

15. Когато духовете от Меркурий посещават друго общество, те изследват степента на познанието на неговите членове и постигайки това, го напускат. Между духовете и между ангелите съществува съобщаване, благодарение на което, ако те са обединени в съобщество, където всички се обичат един друг, всичко, което знае един, става достояние на всеки.

16. Заради своите познания духовете от Меркурий са по-горди в сравнение с другите. Било им е казано, че независимо, че те знаят безчислено множество факти, съществува още безкрайно много знание, в сравнение с това, което знаят, и дори те да продължават да увеличават своите познания до безпредел, не биха могли да опознаят всички общи начала. А затова, че те са горди и надменни, им е било казано, че това е неприлично. Но те отговорили, оправдавайки се, че това не е гордост, а просто хвалба за превъзходството на тяхната памет и че това би трябвало да им се прости.

17. Те не обичат да говорят гласно, защото това е материално. Така например, когато беседвах с тях без духове посредници, можех да говоря с тях единствено посредством активизиране на мислите си. Тяхната памет, пълна с идеи, а не с материални картини, ги поставя непосредствено в тяхната мисловност. За да имаме висша мисъл в сравнение с нагледното ниво на разсъждение, е необходимо да можем да оперираме с абстрактни обекти, отдалечени от видимото материално. Поради всичко това духовете от Меркурий не се отличават много с разсъдителни способности. Те не намират никакво удоволствие във въпросите, изискващи разсъждение или в изводите по известни факти. Голите факти - ето кое наистина им доставя удовлетворение.

18. Попитали ги не искат ли да използват по някакъв начин своите познания - доколкото не е достатъчно само да се наслаждаваш на познанията, но е необходимо те да послужат на някаква цел, тъй като самото им използване е крайната цел на познанието. Познанията сами по себе си не им носят никаква полза, но биха могли да са полезни за другите, ако те биха споделени с тях познанията си. Също така, било им е казано, че за всеки, който иска да бъде мъдър, е съвсем неблагоприятно да се удовлетворява само чрез придобиване на познания, както те го правят - това е само спомагателно средство, призвано да помогне да бъдат изследвани предметите, принадлежащи на живота. Но те отговорили, че получават удоволствие просто като придобиват знания и че за тях това е самата цел.

19. Някои от тях не искат да изглеждат хора, както духовете от другите светове, а искат да представляват наглед като кристални кълба. Те искат да изглеждат по този начин, макар в крайна сметка да не изглеждат така по тази причина, че познанието на нематериалните предмети се изобразяват в духовния свят като кристали.

20. Духовете на Меркурий напълно се отличават от духовете на нашия свят, доколкото те не са така заинтересовани от светските, телесните и земните въпроси, и въобще от всичко материално. По тези причини меркурианските духове не могат да съществуват с духовете на нашия свят и отвсякъде, където ги посрещат, ги отбягват, тъй като аурата им в повечето случаи им е противоположна. При духовете на Меркурий има поговорка за това, че те не искат да поглеждат опаковката. Тях ги интересува това, което е под нея.

21. Аз видях ярък, много интензивен горящ пламък и го наблюдавах около час. Този пламък сигнализираше за пребиваването на духове от Меркурий, чиито възприятията, мисленето и говор бяха още по-бистри от тези на предишните. Те веднага прегледаха бързо цялото съдържание на моята памет, но аз не успях да уловя, какво наблюдавах, поради тяхната невероятна бързина. Чух в последствие как те си говореха: "Да, това е на място." За това, което съм видял на небето и в света на духовете, те казаха, че са го знаели отпреди. Аз почувствах голямо количество духове, действащи едновременно с тях, които бяха зад мен, малко вляво на равнището на врата.

22. Друг път видях голямо количество духове от този род, но на някакво разстояние от мен, отпред и малко вдясно. Оттам те разговаряха с мен, използвайки духове посредници, защото речта им е толкова бърза, както мисълта им, и може да бъде преведена на човешки език, само ако бъдат използвани други духове като посредници. Какво ме удиви - това, че тяхната реч създаде в мен впечатление за прииждащи вълни, но беше не по-малко лека и бърза. Когато много от тях говореха едновременно, тяхната реч достигаше до мен, подобно на вълни. Поразителното беше, че тези вълни се плъзнаха до лявото ми око, макар духовете да се намираха вдясно то мен. Това е по причина, че лявото око съответства на познанието на абстрактните идеи, предмети, отдалечени от всичко материално, тоест принадлежащи на разума, а дясното око съответства на познавателните предмети на мъдростта. (Очите съответстват на ума, тъй като умът се явява способност на вътрешното зрение и е свързан с нематериалните обекти (ТН: 2701, 4410, 4526, 9051, 10569). Зрението на лявото око съответства на истината, тоест на въпросите на разума, зрението на дясното око – на благата, принадлежащи към истината, тоест на въпросите на мъдростта. (ТН: 4410). Те постигаха и понасяха съждения с такава скорост, с каквата говореха. Продължавайки да говорят :”Да, това е правилно, а това не...”, те фактически мигновено изказваха съжденията си.

23. Там беше дух от друг свят, който с лекота можеше да разговаря с тях, защото той говореше също така леко и бързо, както те, но придаваше по-голямо значение на изящността на говора си. Те мигновено изказаха съжденията си по повод на чутото. Но тях ги интересуваше само това, казал ли е той нещо, което те не са знаели преди това. Така те отхвърляха онова, което се явяваше причина за някаква неяснота, особено неестествената маниерност и опитите да се покаже начетеност, тъй както за тях се отваряше същността, значението на нещата, а оставят само възраженията, които им описват материалните форми, тъй както ораторът се концентрира не върху предаването на смисъла, а на изразните форми. И за него това, че слушаха думите му е по-важно, отколкото дали разбират смисъла им. Затова чутото има по-силно въздействие, отколкото миналото през разума.

24. Духовете на Меркурий не могат да се намират на едно място или в едно общество на духове, принадлежащо на даден свят и затова пътешестват из вселената. То е свързано с това, че те съответстват на паметта за фактите, която те се стараят да попълват непрерывно. Затова им е разрешено да пътешестват и да придобиват познания навсякъде, само да е възможно. Ако във време на своите пътешествия те срещат духове, които обичат материалното, телесното и земното, те ги избягват и отиват някъде, където няма да чуват нищо за това. Това е доказателство, че тяхното мислене е на по-високо равнище на чувственото възприятие, вследствие на което те обладават вътрешно озарение. На мен самия също ми бе позволено непосредствено да постигна това, когато те бяха около мен и общуваха с мен. Аз запомних, че когато бях лишен от чувственото си възприятие, моето физическо зрение започна да става неясно и разводнено.

25. Духовете на Меркурий се придвижват, обединявайки се в своеобразни подразделения подобно на взводове и ескадрони и събирайки се заедно, образуват своего рода знаме. Те така са съединени с Господа, че действат като един организъм и познанията на всеки са достъпни на всеки, а общите познания стават достояние на отделния индивид, както това става и на другите небеса. (В небето благата на всеки род е общо, както небесната любов се дели между всички принадлежащи ѝ с другите; това е източник на ангелската мъдрост и щастие ТН: 549-50, 1390-1, 1399, 10130, 10723). Друго доказателство за това, че те пътешестват във вселената заради придобиването на познания, ми бе предоставено веднъж, когато те бяха, както ми се стори, далеч от мен. Говорейки с мен от там, те ми казаха, че те се събират заедно и се отправят зад пределите на Слънчевата система в звездното небе. Те знаеха, че някъде там съществуват духове, които както и те, по никакъв начин не се интересуват от нищо материално и телесно. Те също ми казаха, че не знаят къде отиват, но под Божието ръководство те се отправят към тези места, където могат да научат онова, което още не знаят и в което всичко е съгласно с тези познания, които те вече имат. Също казаха, че не знаят как да намерят близки на себе си по дух, които биха се присъединили към тях и че такова нещо също се осъществява по Божественото Провидение.

26. Тъй като духовете на Меркурий много пътешестват по вселената и поради това много знаят за различните звездни системи и светове от цялата слънчева система, ме беше интересно да обсъдя този въпрос с тях. Те ми казаха, че вселената съдържа множество светове, населени с хора. Те бяха много удивени, чувайки, че някой мисли, че небесата на всемогъщия Господ се състоят от духове и ангели, произхождащи от един единствен свят. Нали в сравнение с безкрайното величие и всемогъщество на Бога те бяха нищожно малочислени, даже ако те произхождаха от много хиляди светове от много хиляди системи. Те ми казаха също, че знаят за съществуването

на повече от стотици хиляди светове във вселената и все още това е нищо в сравнение с безкрайността на Господа.

27. Когато духовете на Меркурий, които бяха с мен в това време, когато пишех обяснението на Словото в неговия вътрешен смисъл, изучавах това, което пишех, ми казаха, че всичко написано било прекалено грубо, почти всички изрази им се стрували много приземени. На това ми бе позволено да отговоря, че хората в нашия свят все още разглеждат писанията ми като непостижими, неуловими и високопарни, че те до този момент не са били способни да си обяснят много от тях. Също казаха, че много хора в нашия свят не знаят какво е вътрешния човек, който въздействайки на външния човек, го прави жив. Те живеят в илюзията, създадена от чувственото възприятие, че тялото само по себе си обладава живота. В резултат, злите и маловерните се съмняват в живота след смъртта. Те също наричат онази част от човека, която остава да живее след смъртта на тялото не дух, а душа. Също, те спорят за това що е това душа и къде обитава тя, вярвайки едновременно, че за да продължи да живее като човек, тя трябва да се съединява с материално тяло, дори ако то ставайки на прах, бъде развято по всички посоки на света и тем подобни.

Чувайки това духовете на Меркурий попитаха могат ли такива хора да станат ангели. Беше ми позволено да отговоря, че живелите живота си по вярата и милосърдието са станали ангели, повече необременени с външни и материални въпроси, но с вътрешни и духовни. Когато те достигат това състояние, те пребивават в света, превъзхождащ света на духовете на Меркурий. За да им дам възможност да се убедят, че това е така, на небесен ангел, образован сред предците на нашия свят, му бе позволено да говори с тях. Повече за това ще бъде казано по-късно.

28. Впоследствие духовете на Меркурий ми изпратиха дълго парче хартия с неправилна форма, представляващи сами по себе си множество листа, залепени вместе, които изглеждаше като вестник, ако я бяха напечатали на нашата земя. Аз попитах има ли в техния свят хартия, подобни на тази? Те казаха, че не, но те знаеха, че такива съществуват в нашия свят. Желаяха да говорят за това повече, но аз почувствах как мислех, че познанията в нашия свят са поверени повече на книгите, отколкото на хората и ни се присмиваха, сякаш книгата може да има познания, а хората не. Но им бе обяснено как е всичко всъщност. По-късно те се върнаха и ми изпратиха други също напечатани листи, подобно на предишните, но този път не обвързани от безформени парчета, а чисти и гладки. Те казаха, че разбрали за това, че в нашия свят съществуват хартии, подобни на тези и от тях се правят книги.

29. Всичко, което казаха преди, това ясно показва, че духовете помнят в следващия живот това, което са видели и чували в предишния живот и че те могат да бъдат научени на каквото и да е само тогава, когато живели като хора в света. Това се отнася еднакво и към въпросите за вярата, така че те могат да станат по-съвършени. Колкото повече вътрешни се явяват духовете и ангелите, толкова с по-голяма готовност и в пълнота изпитват това, което ги учат, и по-точно съхраняват това. Тъй като този процес продължава вечно, то очевидно, че тяхната мъдрост непреривно възраства. В случая с духовете на Меркурий техните познания за фактите непреривно се увеличават, но това не причинява увеличение на тяхната мъдрост, защото те обичат познанието, което се явява само средства за достигане на целите, повече, отколкото самите далечни цели, чиито достижения са длъжни да служат на познанието.

30. По-нататъшното описание на характера на духовете от планетата Меркурий ще бъде представено по-долу. Необходимо е да се знае, че колкото и да е голямо числото на духове и ангели на небето, всички те веднъж са били хора. Човешкият род е източник на попълнение за небесата. Всички духове имат точно такива чувства и наклонности, каквито са имали, когато са живели в света и са били хора. Животът на всеки остава такъв, какъвто е бил по време на живота му на земята. (Собственият живот на всеки остава при него след смъртта му (ТН: 4227, 7439) Външните нива на живота се съхраняват затворени след смъртта, а вътрешните се разкриват (ТН: 4314, 5128, 6495). Тогава се изваждат най-вече всички части на мисленето ТН: 4633, 5128). Това наистина е така и може да бъде видно какво представляват по себе си хората от всеки свят, виждайки какво представляват в себе си духовете, произхождащи от този свят.

31. В Големия човек духовете на Меркурий съответстват на паметта за събитията, фактите, предметите, отвлечени от всичко природно. Затова, ако някой говори с тях за земните, телесните и чисто светските неща, те не искат да слушат това. А ако все пак ги заставят да слушат, то те превръщат предметите, за които се говори в нещо друго, най-често в тяхната противоположност, само за да избягат обсъждането им.

32. За да получа най-точната представа за тяхната природа, ми бе позволено да изобразявам пред тях ливади, градини, ниви, гори, реки. В духовния свят е достатъчно да ги извикаш в своето въображение в присъствието на друг, за да се появят те като в настояще. Но те веднага изопачаваха всичко. Те помрачаваха ливадите и кулите и със силата на въображението ги населяваха със змейове. Замърсяваха реките, да не би водата в тях да се окаже прозрачна. Когато ги попитах защо постъпват по този начин, те отговориха, че не искат и да помислят за такива предмети, но само за нещо настоящо, тоест за познанието на абстрактните предмети, отделени от всичко земно и материално, а особено за предметите, намиращи се на небесата.

33. След това аз изобразих пред тях големи и малки птици, които се намират при нас на земята. В крайна сметка в този живот птиците могат да бъдат представени като живи. Когато видяха изобразените по този начин птици, отначало искаха да развалят и тях. Но скоро се успокоиха и започнаха да ги разглеждат дори с някакво удоволствие. Това се обяснява, че птиците съответстват на познанието. Духовете изведнъж в този момент си спомниха за това съответствие. Затова се въздържаха от своето намерение да ги развалят, за да извергнат самата мисъл за тях от своята памет. После ми бе позволено да изобразя пред тях разкошна градина, осветена от фенери и свещници. Духовете останаха възхитени, тъй като фенерите и светилниците означават истина, сияеща повече от благата. От това аз си направих заключение, че можеш да ги привлечеш чрез разглеждането на материални предмети. Трябва само едновременно с това да се упомене тяхното духовно съответствие. Така, както явленията от духовния свят не са напълно отвлечени от веществените предмети, но са свързани с тях по определени съответствия.

34. Освен това, беседвах с тях за овцете и агнетата. Но те дори не искаха да слушат, считайки ги за нещо чисто земно. Това произтичаше от факта, че агнетата съответстват на невинността, от която те са съвършено лишени като престава. Разбрах за това по-късно, както им казах, че агнетата на небето олицетворяват невинност. Те ми отговориха, че не разбират какво е това невинност и че знаят за нея само като название.

Причината за такова неведение се състои в това, че те са заети единствено с познанието, а не с неговата употреба, на целите на която то е длъжно да служи. Затова, в техните вътрешни представи отсъства понятието за невинността.

35. Няколко духа бяха изпратени от някого от едно от техните съобщества при мен, за да изяснят и уведомят останалите за това какво става около мен. Един дух от нашата земя им казал, че посланиците са разказали на послалите ги само една истина. И че от само себе си, отговаряйки на въпросите, не са говорили противоположното на това, което са видели. Нали ако някой от духовете от нашия свят би постъпил така, той би бил наказан. Всички членове на това съобщество, от което бяха изпратени духовете, отговорили, че ако накажат за такова нещо, то трябва да бъдат наказани всички, тъй като по силата на устойчивите привички, започвайки да действат така, те не могат да бъдат спрени. Те постъпват така, общувайки с хората от техния свят. Те правят така не за да лъжат или да въвеждат в заблуждение, а само за да внушат жажда към познанието. Когато предметите се представят в превратен вид и до известна степен биват скривани, то това възбужда желание да разберат цялата истина. По този начин паметта се усъвършенства в упражняване и изследване.

Аз също обсъждах с тях този въпрос друг път. Знаейки какво си говореха те с хората от своята земя, аз попитах по какъв начин те обучават жителите на своя свят? Те отговориха, че нищо не обучават в до край, не говорят в какъв е същността на предмета, но само загатват за това. И така, подхранвайки и увеличавайки желанието за изследване и познание. Ако се отговори на всички въпроси, това желание ще изчезне. И че те говорят обратното за онова, за да изпъкне истината по-ясно. Нали истината винаги е видна по-отчетливо при сравнение със своята противоположност.

36. Те никому не искат да разкажат това, за което сами знаят, и в същото време се стараят извадят това, което другите знаят. Само в своя среда те съобщават всичко един на друг. Затова, това, което знае един, това знаят всички, това знае всеки.

37. Духовете на Меркурий много се гордеят с това колко те всичко знаят. Те си въобразяват, сякаш знаят толкова много, като че почти нищо не е останало да се узнава. Но духовете от нашата земя им казали, че всичките техни познания са нищо в сравнение с безкрайното множество от онова, което още им е неизвестно. Обемът на неизвестното им в сравнение с обема на известното е подобно водата на великия океан в сравнение с водите на малкия ручей. Първата крачка към придобиването на мъдростта – това е да разбереш, да признаеш и да

почувствах колко малко е това, което ти е известно! И колко нищожно е то в сравнение с неизвестното! За да им внуши това, на един ангелски дух му бе позволено да беседва с тях. Той им показал какво знаят те и какво въобще не знаят; че остават безкрайно много неща, неизвестни за тях и че вечността не би им стигнала за това, за да се запознаят с тях, макар и повърхностно. Този ангел в своята реч им описвал духовните понятия многократно по-добре, отколкото те умеят. Те били поразени, когато той им показал онова, което те знаели и онова, което не знаели. След това видях как с тях е разговарял друг ангел. Той се появил на някаква височина в дясно. Този ангел произхождал от нашата земя. Той изброил множество предмети, неизвестни на събеседниците му. После започнал да беседва с тях с помощта на промяна в състоянията и много от това, което говорел, се оказало непонятно им. Той им казал, че всяко превръщане на състоянията и дори всяка нищожна част от промяната в състоянията съдържа в себе си цялата безкрайност на предметите. Чувайки това, те тоз час престанали да се гордеят със своите познания и се засрамили. Срамът се изразявал в намаляване на заемания им обем. Въобще цялото това съобщества се представяло във вид на огромна гърд, отпред, вляво, на некотором расстоянии, на равнището на пъпа. Тя изглеждала като пропаднала по средата, но висока по края. След това забелязах, че тя се колебае насам-натам. Тогава им бе обяснен смисъла на това. Те, които се засрамили и унищожили себе си, се намирили по средата, а тези по края, които изглеждали приповдигнати, още не са били унизявани. След това видях как гърдата се раздели. Тези от нея, които не искали да се унищожат, били отзовани в своя свят, а всички други останали.

38. Няколко духа от Меркурий се приближили към един дух от нашата земя, който през своя живот в този свят се славел със своята ученост. Това бил Йохан Християн Волф (влиятелен германски философ от 18 век). Те започнали да го разпитват за много неща. Скоро забелязали, че всичко, което той излагал, не се издигало над чувствата на природния човек. Така било поради това, че той често говорел това, което мислел. Всъщност в този живот всеки остава такъв, какъвто е бил в онзи. Той се опитвал да установи връзката между различните предмети и постоянно да прави от това нови изводи. При това той свързвал множество явления в един общ ред. Но духовете не признавали или не искали да признаят правотата му. Те го уверявали, сякаш звената в него не били свързани едно с друго, нито със заключенията. Таква разсъждения те наричали „мракът на авторитета”. След това те престанали да любопитстват и питали само как се нарича това? Но и на тези въпроси той отговарял с природни понятия, и по никакъв начин не с духовни. Поради те окончателно го изоставили. Всъщност, в този живот всекиму е по толкова, колкото е вярвал в Бога, и говори духовно, тоест с помощта на духовни понятия или природно, ако той не е вярвал в Него. Аз искам да опиша по този повод, какво става в следващия живот с учените, които притежават интелект със собствени размишления, учените, движени от любов към истината заради истината, любов към служенето заради ползата, а не заради изгодата. След това ще разкажа, какво става с тези учени, които притежават интелект с чужда помощ, без собствен труд. Така постъпват мнозина, стремящи се към знанието изключително за това, за да придобият слава на учен, а чрез нея почести и привилегии в света. Те не се стремят към ползата и не избягват светските блага. Ще разкажа преди всичко какво се случва с тези последните.

Чух някакъв звук, който се изкачваше отдолу от левия хълбок към лявото ухо. Забелязах някакви духове, които се опитваха да се издигнат, не можейки да се досетят кои са. Изправили се накрая, те заговориха с мен и казаха, че са били логици и метафизици. Те претоварили своя разум в тази наука с единствена цел, да се прославят със своята ученост и да постигнат за да прокарат по този начин за себе си в света път към почести и богатство. Сега те се оказали в печално положение. Не поставяйки на себе си никаква друга цел при изучаването на тези науки, те не могли да възпитат в себе си съобразителност. Тяхната реч била бавна, а произношението им глухо.

В същото време два духа беседваха до мен, над главата ми. Аз ги попитах, кои са те и разбрах, че единия от тях се е прославил със своите съчинения. Беше ми казано, че това е бил Аристотел. Кой беше втория така и не разбрах. Първият беше приведен тогава в това състояние, в което той е бил в света. Всеки лесно би могъл да бъде върнат в това състояние, в което е бил в света. Всичко, което човек обладава в живота си, взема със себе си в другия живот. Най-много ме удиви това, че той се доближи до дясното ми ухо и започна да ми говори оттам. Гласът му бе груб, а речта, не по-малко, само, че умна и разсъдителна. От смисъла на думите му аз се убедих в това, че той съвсем не е бил такъв, както онези, появили си малко по-рано, схоластиците. В крайна сметка той извличаше от своето мислене всичко, за което бе писал и оттам е създавал своята философия. По такъв начин, наименованията, изобретени и въведени като предмет на мислите, са служели за словестна обвивка на описанието на вътрешните понятия. Както разбрах, той е бил движен към своите открития с такова удоволствие, което получавал от тях, а също и от жаждата да опознава всичко, отнасящо се към мисленето и интелекта. При това той покорно следвал

всички указания на своя дух. Ето защо той е застанал до моето дясно ухо. Друга работа са неговите последователи, така наричаните схоластици. Те идват като наопаки – не от мислите към наименованията, а от наименованията към мислите. А много от тях съвсем не правят прехода към мисълта, остават при наименованията. С тяхна помощ те могат да докажат всичко, което им е угодно. При желание те могат да представят лъжата за истина. Затова за тях философията по-скоро е път към безумието, отколкото към мъдростта и ги потапя в тъмнината вместо в светлината. Затова говорих с тях за аналитическата наука.

Аз казах, че малкото дете може в течение на половин час да изложи повече философия, анализи и логика, отколкото Аристотел е описал в цял том. Това е защото всичко, отнасящо се към мисленето и самия говор в човека се отнася едновременно с това и към анализа. А законите на последните произтичат от духовния свят, затова всеки, който се опитва да създаде изкуствено мислене с помощта на наименования, е подобен на танцьор, който би искал да се научи да танцува посредством науката за мишците и сухожилията. Ако всички негови мисли бяха заети с тази наука, надали по време на танца той би могъл дори да помръдне краката си. И без това и без тази наука танцьорът привежда в движение всичкит сухожилия по всички части на тялото му, а в съгласие с това и белите дробове и гърдите, корема, диафрагмата, хълбоците, ръцете, шията и много други части на тялото, за пълното описание на които не биха стигнали и няколко тома. Това става с онзи, който би поискал да мисли с помощта на наименования. Той се съгласи, отбелязвайки, че обучението да мислим по този начин е подобно на ходене в кръг. Необходимо е винаги да помним за целта и да я държим пред вътрешния си взор.

След това той ми изложи своите понятия за Висшето Божество. Той си Го представяше в човешки образ, със сияещ ореол около главата. „Сега – каза той – аз вече знам, че този Човек е сам Господ, а светеция ореол – произтичащата от Него Божественост. Тя въздейства не само на едно небе, но по цялата вселена, разполага с нея и я управлява. Този, който разполага с небето и го управлява, го прави и с вселената, тъй като едното от тях е немислимо без другото. Освен това аз винаги съм вярвал в единния Бог, чиито различни качества се почитаха под различни имена. Оттам е произлязла и вярата в многото богове.” След това видях жена, която протегна ръка, за да ме погали по бузата. Това много ме изненада. Но духът на Аристотел каза, че в неговия свят често се появявала тази жена. И при това винаги се оказвало, сякаш тя го гали по бузата със своята прелестна ръка.

Ангелските духове ни казаха, че такава жена винаги се е явявала на древните, те я наричали Палада. Тя се явявала на тези, който бидейки хора от древността са намирали удовлетворение в разсъжденията, на тези, които се отдавали на размишления без да се предават на философията. Тъй, както подобните духове присъстват заедно с тях, те се възхищавали на дълбочината на неговото мислене. Затова те бяха представени в образа на тази жена. Освен това, той ми призна каква представа е имал за човешката душа или за духа. Той го считал за пневма (гръцка дума, означаваща „дихание, вдъхване”, превеждано на латински като *spiritus* – дух), т.е. някакво ефирно, невидимо жизнено начало. Той знаеше, че духът би трябвало да живее след смъртта. В крайна сметка неговата вътрешна същност, бидейки способна да мисли, не може да умре. Но по-ясна представа по този въпрос той не можа да си състави. Мислеше смътно, както при него самия, но и въобще у когото и да било от неговото време представата за тези предмети не е била точна. Впрочем, Аристотел и в друг живот остава сред просветените духове, а много от неговите последователи – сред невежествените.

39. Веднъж аз видях как някои духове от нашата земя се срещнаха с духове от Меркурий и беседваха с тях. Между прочем духовете от нашата земя попитаха духовете на Меркурий в кого вярват те. Те ответиха, че вярват в Бога. На по-нататъшните въпроси за този Бог, в който те вярват, не искаха да отговарят. Въобще у тях има навика да не отговарят да въпросите пряко. След това духовете на Меркурий на свой ред попитаха духовете от нашаната земя ”А в кого верите ви?”, те отговориха „Ние вярваме в Господа Бога.” Но духовете на Меркурий възразиха, че по тяхно мнение те не вярват в никакъв Бог.” Цялата ваша вяра е само на устата ви, но не е в сърцето.” – казаха те. Духовете от Меркурий се отличават с много остра възприемателна способност, изработена в следствие на постоянното изследване на това, което другите знаят. С нейна помощ те постоянно проникват в мислите на другите. Духовете на земята принадлежаха в числото на тези, които по време на земния си живот са изповядвали вярата, съгласно учението на Църквата, но при това не са живели живота си според вярата си. А този, който не е живял живота си според вярата, в другия живот няма вяра, тъй като тяхната вяра е била външна и не пребивава във вътрешните им начала. (Този, който по време на земния живот е изповядвал вярата, съгласно Църквата, но при това не е живял според това, въобще няма вяра ТН: 3865, 7766, 7778, 7790, 7950, 8094) неговите вътрешни начала се противопоставят на истинната вяра, макар в земния живот той да не знае това). Изслушвайки

тези думи, те замлъкнаха, тъй като веднага видяха в тях истината, благодарение на дадения им в този момент усет, че това е в действителност така.

40. На някои духове беше казано от небето, че веднъж на духовете от Меркурий им било обещано на съзрат лицето на Господа. И тогава духовете, намиращи се до мен, ги попитаха помнят ли те за това обещание? Те отговориха, че помнят, но не знаят било ли е обещано, че това несъмнено ще се случи. Докато те по този начин дискутираха, небесното Слънце им се яви. Небесното Слънце е нищо друго, освен Господ. Него виждат само тези, които се намират на вътрешното или на третото небе. Виждайки Слънцето духовете от Меркурий не разбрали, че това е Господ Бог, тъй като не видели Лика му. В това време с тях заговориха други, но аз не чувах за какво. Но внезапно на тях отново им се явило Слънцето на небесата, сред него Господ, заобиколен с ореола на слънчевото сияние. Виждайки това, духовете на Меркурий дълбоко се смириха и преклониха. Тогава Господ стана видим в това слънце така и духовете от нашата земя, които тогава бяха хора, го видяха в света. И всички те признаха, един след друг, че това е Сам Господ, и провъзгласиха това пред цялото събрание. След това Господ се яви във вид на Слънце пред духовете на планетата Юпитер. Те силно възкликнаха, че това е Този, Който са виждали на своята планета, когато Бог на Вселената им се е явявал.

41. Някои от духовете, виждайки Бога, бяха отведени напред, не много вдясно. По параметрите на движението те казваха, че виждат светлина, толкова ярка и чиста, каквато никога преди не са виждали и че е невъзможно да си представиш по-ярка светлина. А това стана вечер и многото духове разказваха едно и също. (Небесната светлина е много ярка, много пъти по-силна от слънчевата по обед на Земята. ТН: 1117, 1521, 1533, 1619-32, 4527, 5400, 8644. Цялата светлина на небето произтича от Господа, като от слънце ТН: 1053, 1521, 3195, 3341, 3636, 3643, 4451, 9548, 9684, 10809. Небесната светлина просвещава зрението и разума на ангелите ТН: 2776, 3138).

42. Трябва да се помни, че светското слънце никога не бива видимо на нито един дух, също и светлината от него. Светлината на това слънце представлява за духовете и за ангелите мрак. Духовете съхраняват известно понятие за него съставено на основание на техните впечатления от предишния живот. Те мислят за него като за нещо тъмно, намиращо се назад, на голямо разстояние, не много над главата. Планетите на нашата слънчева система се оказват разположени в определен порядък, заемайки относително фиксирано положение спрямо слънцето: Меркурий отзад, малко надясно; Венера на ляво, малко назад; Марс напред вляво; Юпитер също напред вляво, но на по-голямо разстояние; Луната на ляво, много високо; спътниците също наляво, считайки всеки от своята планета. Такова е разположението на тези планети според понятията на духовете и ангелите. Освен това всички духове, по тяхно мнение, се намират в близост до своите планети, но не на тях. В частност, що се отнася до духовете от Меркурий, те не остават за постоянно нито в едно и също положение, нито на едно и също разстояние. Те се появяват ту отпред, ту отстрани, ту малко по-назад. То се обяснява с това, че им е разрешено да пътешестват по вселената, придобивайки познания.

43. Веднъж видях отляво си цяла тълпа духове от Меркурий. След това те приеха вид на знаме, изтеглено на дължина. Не знаех накъде се отправят, към Земята или някъде нататък. Скоро забелязах, че се обърнаха надясно и се връщаха, докато не приближиха планетата Венера откъм нейната лицева страна. Но пребивавайки там, те казаха, че не желаят да остават, тъй като местните жители са зли. Тогава те се отправиха откъм задната страна на същата планета и казаха, че там са съгласни да живеят, защото там живеят добри хора. Докато всичко това се случваше, почувствах поразителни изменения в мозъка си. Те много силно ми въздействаха. Това явление ми беше обяснено. Тези от духовете на Венера, които се намират на нейната обратна страна се намират в съгласие с духовете на Меркурий. Те съответстват на паметта за материалните предмети, намираща се в съгласие с паметта за нематериалните предмети. На последната именно съответстват и духовете от Меркурий. Ето защо, когато тези духове се намираха заедно, тяхното влияние се усещаше така силно.

44. Искях да знам как изглеждат лицата и телата на хората от Меркурий и приличат ли те на хората от нашата земя. Тогава пред очите ми бе представена жена, съвършено такава, каквито живеят и у нас на земята. Нейното лице беше красиво, но малко по-малко, отколкото у жените на нашата земя. Тялото ѝ бе по-тънко, а ръстът немного по-нисък отколкото на нашите жени. Главата ѝ бе покрита със забратка, наклонена небрежно, но напълно прилична. После видях и мъж. Неговото тяло също беше по-тънко, в сравнение с мъжете на нашата земя. Беше с тъмно синя дреха. Тя съвършено плътно прилягаше по тялото, не образувайки ни гънка, ни подутина. Казаха ми, че всички мъже от тази планета изглеждат по този начин и така се обличат. После видях няколко

бикове и крави. Въобще те не се отличаваха много от нашите земни, но бяха по-малки и в някои отношения напомняха елени и еленки.

45. Също, ги попитаха как изглежда слънцето ни от тяхната планета. Отговориха, че то е много велико и че съдейки по разказите на другите духове, от тяхната планета се оказва още по-голямо, отколкото от другите. Независимо от това, температурата при тях е умерена, не много хладно и не много горещо. Беше ми позволено да им отговоря, че това е предвидено от Господа, за да не страдат от чрезмерна горещина. Нали тяхната планета се намира по-близо до слънцето, отколкото останалите. Но горещината зависи не само от близостта до слънцето, но и от дебелината и плътността на атмосферата. Това се доказва с факта, че по върховете на високите гори е хладно дори в топлите страни. Също и с това, че количеството на топлината зависи от падането на слънчевите лъчи пряко или косвено. От това се предизвиква и смяната на зимата и лятото в една и съща местност.

Това е всичко, което ми се удаде да узная за духовете и жителите на планетата Меркурий.

III. ЮПИТЕР, НЕГОВИТЕ ДУХОВЕ И ЖИТЕЛИ

46. С духовете и ангелите на планетата Юпитер ми бе позволено да общувам по-продължително, отколкото с духовете и ангелите на другите планети. Затова мога да разкажа много, както за тях, така и за живота на обитателите на този свят. Духовете, които срещнах, действително произхождаха от там. За това можех да направя заключение по много признаци. Освен това то направо ми бе казано от небето.

47. Наистина, самата планета Юпитер не е видима за духовете и ангелите. И въобще в духовния свят не се вижда самата планета, а само произхождащите от нея духове и ангели. Родените на Юпитер са видими отпред, на някакво разстояние отляво, при това постоянно на едно и също място (виж 42 по-горе). Впрочем, там по мнението на духовете и ангелите трябва да се намира и самата планета. Духовете от всяка планета остават в близост до самата нея, защото преди това те са живели там. Всеки човек след смъртта става дух, но съхранява всички свои предишни свойства. Затова бидейки по природа едно с жителите на техния свят, те могат да общуват с тях, а също да им помагат.

48. Духовете от Юпитер ми разказаха, че на тази планета, която те са населявали през живота си, живее огромно количество хора. Почвата едва може да ги изхрани всичките. Земята им е плодородна и изобилна. Никой не изпитва недостиг от жизнени блага. Никой там не се грижи за нищо, освен за предметите от първа необходимост. Ето защо нейното население е така многочислено. По техните думи, тяхната главна грижа се състои във възпитанието на децата, които те нежно обичат.

49. Нататък те ми разказаха, че са разделени на племена, родове и домове. Всяко семейство живее отделно. Времето си прекарват винаги заедно с роднините си. Никой никога не пожелава благото на другото. Никому не идва в главата мисъл да завладее чуждо имущество, още повече да му го отнеме с помощта на хитрост, а още по-малко – по пътя на грабеж или насилие. Те считат това за престъпление, противно на човешката природа и ужасно зло. Исках да им разкажа, че на нашата земя стават войни, грабежи и убийства. Но те се възмутиха и отказаха да слушат. Ангелите ми казаха, че и на нашата земя древните хора са живеели по този начин. Те били разделени на племена, родове и домове. В това време всички били доволни от участието си. Никой не мислел да се обогатява за сметка на други или да господства над тях, обичайки само себе си. Затова древните времена, а особено още по-древните са били по-угодни на Господа, отколкото последващите ги. Тогава сред хората господствала невинността, съединена с мъдростта. Всеки тогава желаел добро заради самото добро и справедливост заради справедливостта. Никой не разбирал, че е възможно да се прави добро и справедливост заради почести и изгода. Всички казвали само истината, каквато е, при това го правели не толкова заради самата правда, колкото от доброта и не единствено поради разумност, а от воля, съединена с разбиране. Ето какво са били древните времена. И ето защо ангелите тогава са общували с хората. Те възвисявали техните души, неотеготени от телесни, от материални въпроси, било им позволено да странстват по небето, показвали им великолепието и блаженството и даже делели с тях небесните радости и щастие. Древните писатели знаели за тези времена. Наричали са ги Златни векове или Царството на Сутра.

Тези времена бяха такива, именно благодарение на това, че хората бяха разделени на племена, племената на родове, родовете на домове и целият дом преживяваше отделно. Никому не е идвало на ум тогава да вземе наследството на ближния с цел да придобие по този начин богатство и власт. Любовта към себе си и към света им е била неизвестна. Всеки бил доволен от това, което имал и се радвал на щастието на другия не по-малко, отколкото на своето собствено. Но това състояние не е продължило дълго. С времето, когато хорските души усвоили жаждата за власт и богатство, всичко се е изменило до наопаки. Тогава за самозащита човешкия род се обединил в царства и империи. Когато законите на съвестта и милосърдието, начертани по-рано в сърцата на хората престанали да действат, се наложило да се учредят други закони, заради обуздаване на насилието. При тях за награда служат почестите и изгодата, а като наказание – лишението от такива. След това самото небе започнало да се дистанцира от човека все повече и повече. В крайна сметка, в наше време, мнозина въобще не знаят за съществуването на рая и ада или ги отричат. Всичко това ми бе разказано за това да покаже състоянието на жителите на Юпитер, тяхната честност и мъдрост. За това ще бъде казано по-нататък.

50. След дългото общуване с духовете на Юпитер аз твърдо се убедих в това, че те са по-честни и прями от жителите на много други планети. Тяхното появяване и поведение, подобрене, изхождащо от тях – е все с такава мекота и кротост, че не може да възразиш с нито дума. Свойствата на всеки дух в другия живот се познават по неговото въздействие. В него се проявяват неговите наклонности. Праведността се изразява в мекота и кротост. Тя е кротка, защото се бои да навреди, а мека, защото се стреми да действа благо. Аз напълно отличавах въздействието на кротостта и благодтта, произхождащи от добрите духове на нашата земя, от влиянията на кротостта и мекотата на духовете от Юпитер.

Те казаха, че ако между тях възникне каквото и да е негово разногласие, то тоз час ще се повлияе нещо, макар като малък, проблясващ лъч. Той прилича на блясъка на мълния. Винаги се появява също и лента, посипана с проблясващи и блещукащи звезди. Но всяко разногласие между нас бързо се уляга. Проблясващите и блещукащи звезди в същото време означават лъжа. Но блестящите неподвижни звезди означават истина. Затова първите съответстват на разногласието.

51. За присъствието на духовете на Юпитер аз разбрах не само по нежното и меко въздействие, което се усещаше при тяхното появяване, но и по това, че тяхното въздействие е много силно и се отразяваше на лицето ми. То ставаше радостно и усмихващо се, и оставаше такава през цялото време на тяхното присъствие. Те казаха, че точно така въздействат на лицата на жителите на тяхната планета, желаяйки по този начин да им привнесат покой и сърдечна радост.

Тези чувства на покой и радост те внушаваха и на мен. Те забележимо изпълваха моите гърди и сърце. Заедно с това изчезваха алчността и притесненията за бъдещето, които причиняват безпокойство и недоволство, вълнуват духа с различни страсти. Отвсякъде аз мога да направя заключение какъв е бита на обитателите на Юпитер. В крайна сметка, по духовете може да се направи извод и за природата на жителите. Всеки умиращ взима със себе си своя живот и го продължава, бидейки дух. Забелязах, че те пребиваваха в състояние на особено дълбоко щастие и блаженство. Забелязах това още и поради факта, че тяхното вътрешно зрение беше не замъглено, но отворено и насочено към небето. А колкото повече вътрешното зрение е отворено към небето, толкова повече той е способен да си спомня Божественото Благо, приемането на което винаги се съпровожда с вътрешно щастие и блаженство. Другоядче е при онези, които не живеят съгласно с небесните порядки. У тях вътрешното е затворено, а външното – отворено по направление на света.

52. На мен ми показаха какви са лицата на обитателите на Юпитер. Самите жители така и не виждах, за това пък виждах духовете, съхранили същия този вид, какъвто са имали по време на живота си. Преди демонстрацията на това се яви един от ангелите на техния свят, по-отзад стоящ на сияещ облак, за да ми даде разрешение да видя тези духове. Тогава видях две лица, те приличаха на лицата на хората от нашата земя, бяха бели и красиви. Излъчваха искреност и скромност. Докато в близост до мен се намираха духовете на Юпитер, лицата на хората от нашата планета ми се струваха павече от обикновени. Това произтичаше от влиянието на представеното от духовете на Юпитер за това какво се случва с техните лица след смъртта. Докато живеели на планетата си, те мислели, че след смъртта се увеличават и закръглят. Тази мисъл е запечатана у тях на лицето им. Там и остава тя. Ето защо, когато сатанат духове, техните лице се оказват по-големи. Те мислят така, защото по тяхно мнение лицето не е тялото, така, както те виждат, чуват, говорят и изразяват своите мисли. Затова мисълта, както става, просветва през лицето. Лицето те считат като външен покров на мислите. Освен това, те знаят, че

според края на своя земен живот те ще станат по-мъдри. Оттам те правят този извод, че покривалото на мислите, т.е. лицето ще стане на онзи свят по-широко. Те предполагат също, че след смъртта ще усетят някакъв огън, който ще огрява техните лица. Те мислят така защото, както е известно на най-мъдрите между тях, в духовен смисъл огънят означава любов, огънят е огън на живота. И от нейния огън ангелите получават живота. Някои от тях живеят в небесната любов. Такива се наслаждават на всичко онова, което те са желали през живота си. При това чувстват, че лицето им се стопля. Тогава любовта прониква в техните най-съкровени помисли, затова жителите на тази планета щателно мият и украсяват своето лице. Освен това те го предпазват от загаряне. Те носят покривала от сиво лико, които слагат на главата си или покриват лицата им. Чрез моите очи те видяха жителите на нашата земя. Но лицето им се показва безобразно, тъй като цялата му красота се заключаваше само във външните черти, а не във вътрешната одухотвореност. Те бяха много изненадани от това, че лицата на някои бяха нашарени с брадавици и отоци или по друг начин казано, обезобразено. С тях самите никога не се случва нищо подобно. Независимо от това някои лица им харесаха. Това бяха тези, които са весели и радостни, а също тези, които имаха малко извити нагоре устни. Беше ми обяснено, защо така им харесаха лицата с извити нагоре устни. Самите те в по-голямата си част изразяват своите мисли с помощта на лицето.

53. Беше ми обяснено защо на тях така им харесаха лицата с издигнати устни. Самите те в по-голямата си част изразяват своите мисли с помощта на лицета. Главното е, че за това те се ползват от тази негова част, която е разположена около устата. Освен това те никога не са притворени, но винаги говорят това, което мислят. Затова те не напрягат своите лица, но им позволяват свободно да изразяват своите чувства. Друго е с онези, които от зетство са привикнали да са лукави. Тяхното вътрешно състояние не се отразява в техните лица. По този начин и мислите им не могат да се отпечатват. Те в нищо външно не се проявяват. Лицето винаги е готово да приеме нужното изражение, когато за това е необходим разчет. За степента на искреност винаги може да се направи заключение по напрежението в устните и по окръжаващите части на лицето. В тези места има много преплитачи се и съединяващи се мускули. Те са създадени не толкова за движението на врата по време на яденето, артикулацията при разговор, но също за изразяването на помислите на духа.

54. Беше ми показано и по какъв начин мислите се отразяват на лицето. Предразположенията, отнасящи се към любовта, се проявяват в особеностите на погледа и в неговите изменения, а мислите се проявяват в изменението на вътрешното разположение. Тук няма възможност това да бъде описано подробно. Жителите на планетата Юпитер се ползват също и от вербалната реч. При това тя не е толкова звучна и силна, като нашата. Единият способ на общуване допълва другия. Езикът на изразяване чрез лицето придава живина на езика на словото.

Разбрах от ангелите, че първоначално хората от всички светове разговаряли с помощта на езика на изражението на лицето. Главно участие в това взимали веждите и очите. Такъв език възниква по-рано от другите, защото лицето затова е и създадено, за да отразява мислите на човека и неговите желания. Затова наричат лицето огледало и отражение на душата. Освен това, в древни времена е господствала искреността. Човек не е мислил и не е искал да мисли нищо такова, от което да се бои да се предаде на лицеизраза му. Предпочитанията на духа, а оттам и на мислите можели да се отразяват на лицето живо и пълно. Затова те се появявали пред очите на всички във всичкото си многообразие, едновременно всички заедно. Този език е доминирал над езика на думите в същата степен, в която зрението доминира над слуха. Едно е да видиш някаква местност, а друго – да слушаш и да я възприемаш по словесно описание.

Те допълниха, че такъв език съвпада с речта на ангелите, с които хората в това време са можели да общуват. В крайна сметка, когато лицето говори или когато мисълта говори чрез лицето това не е нищо друго, а самата ангелска реч в човека в нейния природен образ. Но нашата словесна реч не се явява такава. Всеки може да разбере, че при древните хора езика на думите не е можел да съществува. Та нали думите на всеки езика не се съдържат изначално в предметите, които те обозначават. Необходимо е отначало да ги изобразиш, а след това да ги приведеш към предмети. За това е нужно известно време.

Такъв език е съществувал известно време. С негова помощ в човека се поддържали искреността и прямотата. Но в последствие хората се приучили да мислят едно, а да говорят друго. Това започнало от момента, когато човек започнал да обича само себе си, а не ближния си. След това словестният език започнал да преобладава. Лицето или съвсем престанало да изразява мислите, или се научило да лъже. От този момент вътрешното състояние на лицето се изменило. То станало напрегнато, грубо и почти се лишило от живина. Само

неговият външен образ, възпламенен от любовта към себе си се струва на хората жив. Скритата под него безжизненост е незабележима за хората. Но ангелите я виждат, тъй като зрението им прониква вътрешно.

Ето какви са станали лицата на тези, които мислят едно, а говорят друго. Ето какво впечатление произвеждат притворството, лицемерието, хитростта и лъжата. Всичко това в нашия живот заменя благоразумието. В другият живот е другоядче. Там не е позволено да мислиш едно, а да говориш друго. Във всяка дума там е лесно да откриеш неискреността. В когото е установена тя, този тоз час го изгонват от обществото и го наказват. След това по различни способности го заставят да говори така, както мисли, а да мисли така, както желае. Така се постига мисълта му да бъде единна и неразделна. Ако той е добър, е длъжен да желае добро, а оттам да мисли и говори добре. Ако той е зъл, той е длъжен да желае зло, а оттам да мисли и говори зло. Само че след това добрият може да бъде възнесен на небето, а злият връщат в преизподнята. Това става така, защото в преизподнята има толкова зло и произтичаща от него лъжа, а в рая има само добро и произтичаща от него истина.

55. Освен това, духовете – произлезлите от Юпитер ми съобщиха това-онова за обитателите на тази планета. Те говореха за техния способ на придвижване, техния живот, жилищата. Ето какво узнах за техния начин на придвижване. За разлика от хората на нашата земя и на много други планети, те ходят не във вертикално положение, но не и на четири крака, както животните. При ходенето те си помагат, опирайки се на китките на ръцете и с всяка крачка наполовина се повдигат на краката. По време на ходенето през всеки три крачки те обръщат лице встрани и назад. През това време малко наклонят тялото. Те правят много бързо това, тъй като считат за неприлично някой друг да ги види иначе, освен лице в лице. По време на ходенето винаги повдигат лицето си, както го правим и ние. Благодарение на това те имат възможност да гледат не само към земята, но и към небето. Те не ходят втрещени в земята, тъй като го считат достойно за осъждане. Само най-лошите от тях постъпват така. И ако те не се приучат да повдигат лицето си, ги изгонват от обществото.

Когато седят, те държат горната половина на тялото изправено, подобно на хората от нашата земя. Но седят обикновено скръстили крака по турски. Не само при ходенето, но и седейки, те много внимават за това да бъдат видени не отзад, а само лице в лице. Те винаги предпочитат да се видят лице в лице, тъй като в него се отразяват мислите им. У тях никога изражението на лицето им не се резминава с мисълта и не може да се размине. По този начин всеки може явно да види намеренията на другия по отношение на себе си, доколкото никой не го скрива, особено явно е искрено ли е неговото външно дружелюбие или преиграва. Всичко това ми продемонстрираха духовете на тази планета и го потвърдиха техните ангели. Затова и духовете, произлизащи от жителите на тази планета, не изглеждат ходещи вертикално, но напомнят плувци, помагачи на придвижването си с китките на ръцете и гледат от време на време на всички посоки около себе си.

56. Тези от тях, които живеят в топлиите страни, ходят голи, обличайки само надбедрени превръзки. Те не се срамуват от своя нагон, защото техните мисли са целомъдрени. Те обичат само своите съпрузи и избягват прелюбодеянията. Бяха много удивени от това, че духовете от нашата земя, чувайки за това как те ходят по този начин, при това голи, им се смяха и изпитваха похотливи мисли, а това бе така, защото никак не ги интересува живота на небето, а само нещата от плътския порядък. „Това доказва – казаха духовете на Юпитер – че хората на земята повече се грижат за плътското, за земното, отколкото за небесното и че мислите им изобилстват с непристойни неща.” Те също казаха, че нагонът не ги смуцава и не опорочава тези, които живеят в целомъдрие и невинност, но само тези, които живеят в разврат и безсрамие.

57. Когато жителите на тази планета лежат в леглото си, те се обръщат с лице към стаята, а не към стената. Това ми разказаха техните духове, обяснявайки, че те вярват, че правейки така, обръщат лицето си към Господа. В противен случай, обръщайки се, биха се отвърнали от Него. Подобни мисли ме посещаваха и по-рано, когато лежах на легло, но до сега не знаех откъде са произтичали.

58. Те обичат дългите трапези. Това произхожда не толкова от любов към яденето, колкото към приятната беседа, която съпровожда трапезата. Идвайки на масата те седат не на столове или пейки, нито на кревати или на землени насипи, и не на тревата, а върху листата от едно дърво. Те не искаха да говорят що за листо е това. Тогава започнах да изреждам дърветата едно след друго. В крайна сметка те потвърдиха, че това са листа от смокиня. Освен това те ми казаха, че готвят храната си не с цел да я направят по-вкусна, но на първо място мислят за нейната полезност, забелязвайки, че полезната храна винаги е вкусна за тях.

По този въпрос между нас започна обсъждане. Те казаха, че това е полезно за човека, тъй като произтича от сърдечното желание да имаш здрав дух в здраво тяло. Иначе стои въпроса с тези, които по-високо от всичко поставят вкуса. От това тялото боледува или в крайна сметка изпитва вътрешен недоимък, който се предава също на душата. Състоянието на душата зависи от вътрешното състояние на свързаните с нея приемащи органи в тялото. Подобно на това как зрението и слуха зависят от състоянието на очите и ушите. Затова е безразсъдно да намиращ всичкото удоволствие на живота в разврат и сладострастие. Всичко това прави мисълта и разсъдителността нескопосана, и придава ловкост само на плътските и светските дела. Такива хора са подобни на груби животни, с които ги сравняват не без основание.

59. Духовете на Юпитер ми показаха също своите жилища. Те са невисоки, направени от дърво а вътре украсени с корк или кора светло син цвят. Всички стени и тавана наоколо са осипани със звезди, за да напомнят небето. Те се стремят да създадат подобие на видимото небе със светилата, които те считат за обиталища на ангелите. Те имат също и палатко, закръглени на върха и вытянутые по дължина, също осипани вътрешно със звездички на син фон. Денем те се крият там, за да се предпазят от загоряване. Тези палатки се устройват и доизработват много щателно. Използват ги също за това в тях да се хранят.

60. Когато духовете на Юпитер гледаха коне от нашата земя, конете ми се сториха по-малко от обикновено, макар да бяха много силни и едри. Но такова впечатление нашите коне произвеждаха на тези духове и то ми се внушаваше. Те казваха, че при тях също има коне, но много по-едри. Те са диви и бягат по горите. Видът им произвежда в жителите на Юпитер ужас. В крайна сметка те не причиняват никаква вреда, но това чувство на страх в тях е вродено.

Започнах да размишлявам за причините за такъв страх. Та нали конят в духовен смисъл означава разсъдъчните способности, произтичащи от фактическите знания. А духовете на Юпитер се опасяват да възпитават тези способности с помощта на знанията, получени от света. Ето от какво произхожда страхът им. От следващото ще видим, че науките, основани на човешкото разсъждение, не се ползват от тяхното уважение.

61. Духовете на тази планета избягват обществата на духовете от нашата земя, тъй като се отличават от тях със своите нрави и склонности. Те считат, че духовете от нашата земя са хитри, ловки и изкусни в изобретение на зло, но малко познават и мислят за доброто. Освен това, духовете от планетата Юпитер значително превъзхождат духовете от нашата земя със своята мъдрост. Нашите духове те считат за много говорещи и малко мислещи, а поради това за неспособни да имат каквото и да е вътрешно възприятие, дори възприятие за това кое е добро. Поради това те правят заключение, че хората от нашия свят са много външни и повърхностни.

Веднъж на някакви зли духове от нашата земя било допуснато да се поупражняват в своите злобни постъпки с това да досаждат на духовете на Юпитер, намиращи се в същото време до мен. Те дълго време се примирявали с това, но в крайна сметка признали, че повече не могат да издържат на това. Те не могли да повярват, че съществуват още по-злобни духове от тези, понеже те до такава степен извращавали и изопачавали въображението им и дори породили такива мисли, че те се оказали в себе си свързани без нито една надежда да се освободят от тях, освен по Божията помощ. Когато четях от Писанията главите за страданията на Спасителя, някои духове от Европа, произхождащи от християните, изпаднаха в страшно негодувание, опитвайки се да убият или по някакъв начин да повредят на духовете на Юпитер. Беше произведено изследване с цел да се узнае, какви са били те и с какво са се занимавали по време на живота си в света. Оказа се, че някои от тях са били проповедници, а по-голямата част е принадлежала към така наричаното Господно общество, т.е. към Ордена на йезуитите. Разказаха, че по време на земния си живот със своите проповеди за страданията Господни те са умеели да възтрогват до сълзи простите хора. Причината за това се заключавала в това, че в света те говорели едно, а мислели друго. Но такива лъжливи речи сега вече са станали невъзможни за тях, тъй като всички, ставайки духове са принудени на говорят така, както мислят. Духовете на Юпитер бяха крайно удивени от това, че в човека може да съществува такова разногласие между вътрешното и външното битие. Те не разбираха как е възможно това, да говориш едно, а да мислиш друго. Самите те са свършено неспособни на това. Бяха крайно поразени да чуят, че някои обитатели на нашата земя съвсем не приличат на видените от тях и че има такива, които дори стават ангели. Те, напротив, мислеха, че всички на земята ни са подобни на тези, които са видели. Но им обясниха, че има много хора от съвсем друг род. Има и такива, в отличие с първите, чиито мисли са насочени към добро, а не към зло. Тези, чиито мисли са насочени към доброто, след смъртта си стават ангели. За да им

внушат това от небето бяха изпратени един след друг няколко хорове. Те всички се състояха от ангели, произлезли от нашата земя и в пълно съгласие и хармония славеха Господа. Тези хорове много се харесаха на духовете на Юпитер, намиращи се близо до мен. Сами се почувстваха като възнесени на небето. Прославлението на хоровете продължи около час и ми бе дадено да усетя този възторг, който изпитваха духовете от Юпитер. Те обещаха да разкажат за това на своите приятели, които в този момент не бяха с тях.

62. По мнението на жителите на Юпитер мъдростта се заключава в добрите и чисти мсли за всичко, което се случва в живота. Тази мъдрост те усвояват от детство от своите родители и я предават по наследство на своите деца. Те не знаят и не искат да знаят ни една от науките, съществуващи у нас на земята. Всички тези науки те наричат мрак, сравнявайки ги с облаците, които закриват слънцето. За тези науки те си съставиха представа по няколко духа от нашата земя, които се хвалеха помежду си със своята мъдрост, която са получили от наука. Това бяха духовете на тези, които са виждали мъдрост в простото затормозяване на паметта. Те я запълвали с езици, особено с еврейски, гръцки и латински, а също и с опити, описани в литературата, критика, с експериментални данни, с технически термини, а особено с философски въпроси и т.н. считали са тези познания сами по себе си за мъдрост, а не за средство за нейното постигане. Тези науки не са им служили като средство възпитание на способностите на разума им, в друг живот у тях практически отсъства способността за вътрешно възпитание. Всъщност, те виждат само технически термини и разсъждават само с тяхна помощ и за тези, които не виждат нищо повече, такива неща представляват прах или облаци, затъмняващи зрението на разума (виж 38.) Тези, които се гордеят с този род ученост, стават още по-малко възприемчиви в същото време, както тези, които са се ползвали от науката като средства за подриване и унищожение на верската църква, съвременно загубват разсъдък си. Подобно на совите те виждат в мрака само лъжата, вместо истината и злото вместо доброто. След разговора с подобни духове духовете на Юпитер дойдоха до заключение, че науките водят до потъване в тъмнина и ослепяват. Но им обясниха, че на земята ни науките служат за това да се отваря зрението на разума, което зависи от небесната светлина. Но заради господството на предметите, отнасящи се само до природния живот, животът на телесните чувства в науките служат като средства към безумието, каквото е превъзнасането на природата повече от Бога и света повече от небето. След това им обясниха, че науките сами по себе си са всъщност духовни богатства. Обладаващият ги е подобен на този, който обладава светските богатства. Те също, владеейки ги, могат да принесат полза на човека, на неговите близки и на родината му, но могат да служат и на този, който ще ги използва за зло. Освен това науката е подобна на дреха. Тя също може да служи както за полза и украшение, така и да бъде предмет на гордост за онзи, който иска да бъде почитан и уважаван в света. Духовете на Юпитер отлично разбраха всичко това. Но те се удивиха на това, че бидейки хора, тези хора повече от всичко се грижеха за средствата, водещи към мъдростта, отколкото за самата мъдрост. Как те не можаха да забележат, че да потопиш мислите си в света на науката и да не се издигнеш над него, означава да потънеш в мрак и да ослепееш.

63. Някакъв дух, дошъл от долна земя, приближавайки се към мен, ми каза, че чул беседата ми с другите духове, но нищо не е разбрал от това, което е било казано за духовния живот и духовния свят. Попитах го дали иска да го просветят на тази тема, но той отговори, че се е явил не с тази цел. От това аз си направих извод, че той нищо не би могъл да разбере, тъй като беше необикновено глупав. Ангелите ми казаха, че докато е живял в света, е бил знаменит със своята ученост. Той беше хладен, което веднага се чувстваше отдалеч. То беше признак на чистата природна светлина при пълно отсъствие на духовна светлина, тъй като той е използвал своето знание от науките не така, че да открие, а така, че да затвори пътя си към небесната светлина.

64. Духовете на планетата Юпитер по други начини придобиват разум в сравнение с духовете от нашата земя. Те се отличава от тях и със своя представа за живот. Затова те не могат дълго да се намират в общение с тези духове. Те или ги избягват, или ги отблъскват от себе си. Съществуват така наричаните духовни сфери или аури, постоянно изтичащи от всеки дух и изпълващи цялото пространство, неговото окръжение. Те произтичат от техните предпочитания, мисли, следователно от самия му живот. Всяко запознанство в другия живот се завързват с помощта на тези сфери. Тези, чиито аури са сходни помежду си, се сближават благодарение на съгласието между тях. Онези, чиито аури са различни, се отдалечават заради техните разногласия.

Духовете и ангелите, произхождащи от планетата Юпитер, в Големия човек съответстват на способностите на мисленето чрез въображение, т.е. на дейността на вътрешното мислене. Напротив, духовете от нашата земя имат да отговарят за различни функции на външните части на тялото. Когато дадените функции доминират, тогава мисловното въображение не може да оказва своето влияние вътрешно. Оттук произтича невъзможността за напасване на аурите между духовете на Юпитер и на Земята.

65. Сега за това, което касае тяхното богослужение. Техния главен догмат – това е признаването на Господа нашего Всевишният Създател на небето и земята. Те Го наричат единен Господ. Тъй като в плътския живот Го признават и почитат, то в другия живот Го търсят и намират. Той не е никой друг, освен сам нашия Господ. Попитах ги знаят ли те за това, че техния Единен Господ е бил човек. На което те отговориха, че на всички е известно, че Той е Човек, тъй като много жители от тяхната планета са го виждали като човек. Те знаят, че Той учи на истините, пази ги и дава вечен живот на онези, които бидейки добри вътрешно, Го почитат. Те казаха също, че Бог им е открил как следва да живеят и в какво да вярват. Това откровение се предава от поколение на поколение. По този начин учението се разпространява във всички семейства а под тази форма и по всички родове, произхождащи от един общ прародител. На тях им се струва, че това учение като да е запечатано в тяхното съзнание. Те стигат до този извод, защото мигновено чувстват и узнават правилно ли говори някой в тяхно присъствие за живота на небето.

Те не знаят това, че техния Единен Господ е живял като човек на нашата земя. По техните думи, на това те не са придавали значение. На тях им е било достатъчно да знаят, че Той е Човек и че Той създава Вселената. Казах им, че на нашата земя Го наричат Исус Христос. Христос означава Помазаник или Цар, а Исус означава Спасител. Но те отговориха, че Го почитат не като Цар, тъй като царството е нещо светско, но Го почитат като Спасител.

Някои духове от нашата земя изразиха съмнение в твърдението на техния Единен Господ с нашия Господ. Но те разсеяха това съмнение с припомнянето на това, че те са Го виждали на Слънцето и признаха, че именно Той е бил на нашата земя (виж 40). Друг път, някои духове от Юпитер намиращи се в близост до мен, бяха обхванати от съмнение в твърдението на техния Единен Господ с нашия Господ. Но това съмнение възникна в тях само за миг и се разсея също мигновено. Това съмнение им бе внушено от някои духове от нашата земя. Бях трогнат от това, до каква степен те се засрамяха от своето усъмняване, макар то да бе продължило само миг. Те ме помолиха никому да не разказвам за това, бояйки се да не ги обвинят в неверие, въпреки, че те пребивават във вярата много пъти повече от други.

Тези духове бяха много трогнати и доволни, когато им бе казано, че само Единният Господ е човек и че само от Него всички получаваме своята човечност, че всички ние се явяваме хора само в тази степен, в която съответстваме на образа Му и колкото Го обичаме и обичаме ближния си, толкова пребиваваме в доброто. Или, образът и подобие на Господа е нищо друго, освен благо на Любовта и вярата.

66. Когато четях глава 17 от Евангелието на Йоана за любовта на Господа и Неговото прославяне, някои духове от Юпитер се намираха в това време недалече от мен. Чувайки съдържанието на тази глава, те бяха трогнати от неговата святост и признаха Неговата Божественост. Там присъстваха някои духове от нашата земя, които бяха невярващи. Те се възмущаваха, говорейки, че Той е бил роден като дете, живял като човек, изглеждал като всеки друг човек, бил е разпънат на кръста и т.н. Обаче, духовете на планетата Юпитер не обръщаха никакво внимание на всички тези клевети. Те казаха, че тези духове им напомнят на техните дяволи, към които хранят отвращение, добавяйки, че техните души са лишени от каквото и да било небесно, но в тях има само земното, което те наричаха шлаки. В това още повече видимо се убедиха, чувайки за това, че когато духовете от земята узнали за техните навици да ходят по планетата си в голотата си, техните мисли се напълвали с непристойни образи. А също и когато видяли, че те дотолкова не мислят за небесния живот, за което им било казано впоследствие.

67. Съвършеното възпремане на духовните въпрос, присъщо на духовете на Юпитер, се прояви в техните представи за това как Господ превръща глупавите предразположения в добри. Те изобразявали разумната душа в прекрасен образ и я снабдявали с деятелност, съответстваща на природата на нейната любов. Правели това толкова искусно, че е невъзможно да се опише с думи, дотам, че получили похвала от ангелите. На това присъствали някои учени от нашата земя, които по време на живота си в света са претрупали своя разум с научна терминология, писали и мислели много за формата, субстанцията, за материалното и нематериалното и прочее без каквото и да е приложение на всичко това в живота. Те бяха неспособни да разберат дори представянето на идеите във вид на картини или нагледни образи.

68. В този свят (има се предвид Юпитер) огромно внимание се отделя на това, да не се допусне някой да се утвърди в лъжливи представи за Единния Господ. Ако някой започне да мисли за Него лъжовно, него първо го убеждават, след това заплашват, а ако не помогне, то го наказват, за да го спрат. Духовете казаха, че от

семействата, в които се утвърждават лъжливи представи за Единния Господ се избавят. Това произтича не защото съотечествениците издържат на присъда и наказват неговите членове. Духовете, заглушавайки диханието на човека, прекратяват живота му. На тази планета духовете често беседват с жителите. Те наказват тези, които са направили зло или ако са имали намерение да го сторят. Аз ще се върна към разглеждането на този въпрос по-късно. Тези, които слабо мисля за Господа и не се разкайват за това биват уговаряни и приготвяни да умрат. По този начин се поддържа почитта към Единния Господ, които те считат за Върховно Божество.

69. Казаха ми, че при тях няма празници. Но всеки ден при изгрева на слънцето и всяка вечер на неговия залез в своите палатки те провеждат богослужение и се покланят на Единния Господ. При това също Му пеят различни по вид химни.

70. После разбрах, че на тази планета има особен род хора. Те сами себе си наричат свети. Стараят се да наберат колкото се може повече слуги и под страх от наказание ги заставят да ги наричат богове. Забраняват им да почитат Бога на Вселената. Себе си наричат богове-посредници, които са способни да предадат молбите им на Бога на Вселената. Бога на Вселената, т.е. нашия Господ те не наричат Единен Бог, а Всевишен Бог. Това е поради факта, че считат себе си за богове. Слънцето в техния свят те наричат Лице на Всевишния Бог. Те уверяват, че там се намира Неговата обител. Затова така се покланят на слънцето. Всички други жители не ги обичат и не искат да говорят с тях. Това е така, защото те са слънцепоклонници, а и поради това, че заставят слугите си да им се покланят като богове-посредници. Духовете ми показаха всичко, което се слага на главата тези хора, това беше цилиндър с тъмен цвят.

В другия живот обикновено биват виждани отляво, на някаква височина. Там те стоят като истукани. Отначало слугите, които са живели при тях, като преди ги обожават, но след това им се смеят. Удиви ме огненият блясък на техните лица. Той произтича от това, че те се считат за свети. Но макар лицето им да изглежда огнено, в действителност те усещат студ и много искат да се стоплят. Следователно, този огън, който обгаря лицето им, е огъня на любовта към себе си. В желанието им да се сгреят, им се струва че режат дърва. В същото време те виждат под гредите нещо подобно на човек, когото те се стремят в същото време да ударят. Това явление се обяснява с факта, че те сами си приписват достойнство и святост. Всички онези, които правят това, в другия живот се оказват глупаци. Същото се случва и с някои духове на нашата земя, които описах на друго място. За обяснение може да се приведе тук, че аз написах по този повод на основание на собствения опит в „Тайните на небето” в пункта 4943:

На долната земя под краката се намират също тези, които са си приписвали заслуги за добри дела и постъпки. Много от тях се оказват сами режещи дърва. Те се намират в хладно място и се обличам така, че да придобият топлина. Беседвах с тях и ми бе позволено да ги попитам искат ли да напуснат това място. Те ми отговориха, че още не са заслужили това със своя труд, но когато завършат този етап, ще бъдат свободни. Те са свършено природни хора, тъй като желанието за спасение произхожда от самия човек, а не от Господа. Не помко, много от тях считат себе си за по-добри от другите, а някои действително презират другите. Ако в следващия живот те не получават повече удоволствие от другите, то много се сърдят на Господа. В резултат, когато те режат греди, то им се струва, сякаш нещо от Господа се вижда през гредите. Такъв е резултата на тяхното негодувание.

71. За духовете от този свят се явява обичайно нещо да разговарят с неговите жители, да ги учат, да ги наказват, ако те правят зло. Много за това ми разказваха ангелите от този свят и аз искам да изложя тук всички това подред. В този свят духовете могат да разговарят с хората по тази причина, че последните прекарват много време, да размишляват за небето, за живота след смъртта и относително малко се притесняват за светския живот. Те знаят, че ще живеят след смъртта си и че тяхното състояние тогава ще зависи от състоянието на вътрешния човек, който е бил формиран по време на живота на земята. Да се разговаря с духовете и с ангелите е било също така обичайно нещо и в нашия свят в древно време по същата тази причина: древните хора много мислели за небето и малко за светското. Но с течение на времето тази пряка връзка с небето е била нарушена, доколкото човек от вътрешен се е превърнал във външен, тъй като започнал много да се интересува от земното и малко за небесното. Той даже престанал да вярва в съществуването на небе и ад и в това, че в човека има вътрешен дух, който остава да живее след смъртта. Той започнал да отъждествява себе си със своето тяло и да вярва, че той има живот в самия себе си, а не че се оживотворява от духа. Затова, ако хората не вярваха във възкресението на тялото, то те не биха имали никаква вяра във възкресението въобще.

72. Ще се докоснем се до общуването с духовете на Юпитер с неговите жители по-подробно. Там има такива духове, които наказват хората, други, които ги наставляват, трети, които контролират живота им. Наказващите духове се разполагат отляво на човека, близо до гърба. Намирайки се там, те извличат от паметта на човека всичко, каквото е правил и за каквото е мислел. Това не представлява трудност за тях, доколкото те като се приближават към човека, то могат да се ползват от цялата му памет. (Духовете имат достъп до цялата памет на човека, но нищо не преминава от тяхната памет в паметта на човека (ТН: 2488, 5863, 6192-3, 6198-9, 6214). Ако те намерят, че той е правел или промислял зло, то го порицават и го наказват с болки в ставите, в краката или ръцете или болка в надкоремната област. Тези духове правят това много умело, когато получат разрешение за него. Когато такива духове се приближават към човека, те вселяват в него страх и ужас, който ги оповестява с тяхното приближаване. Злите духове са способни да вселят страх в човека със своето приближаване, особено тези, които през живота си в света са били злодеи и грабители.

За да мога да разбера как действат тези духове, приближавайки се към човека, на един от тях от техния свят му бе разрешено да се приближи до мен. Когато се приближаваше аз изпитах явен страх и ужас, но това беше по-скоро външно усещане, отколкото вътрешно, тъй като знаех, че той произхожда от този вид духове. Действително можех да го видя, той приличаше на тъмен облак с блуждаещи звезди извътре. Блуждаещите звезди означават лъжливост, неподвижните – истини (Звездите в Словото означават познание на доброто и истината (ТН: 2495, 2849, 4697). В следващия живот истините са представени с неподвижни звезди, а лъжата – с блещукащи звезди (ТН: 1128). Той се разположи отляво ми, близо до гърба и започна да ме порицава за всичко, което правех и мислех, извличайки това от паметта ми, понякога глупаво изтълкувайки всичко. Но ангелите го спряха. Когато той заплаши, че той е влязъл в човек, непринадлежащ към неговия свят, той заговори с мен, казвайки, че съединявайки се с човека, той знае всички детайли от неговите постъпки и мисли и тогава строго го порицава и го наказвал с различни болестки.

В друг случай подобен наказващ дух ме посети. Той се разположи отляво ми, по-ниско от талията ми, както и предишния. Много искаше да ме накаже, но също бе удържан от ангелите. Той ми демонстрира видовете наказания, които им позволяват да прилагат към хората в техния свят, ако те правят или имат намерение да правят зло. Освен болки в ставите, се усещаше болезнено съкращаване около средата на стомаха, което приличаше на усещането от здраво затегнат пояс. Вот списъка на другите наказания, които те можеха да използват: временно задушаване до момента, в който човек започне силно да страда, пълна забрана да се яде каквото и да било (може само по малко да се яде хляб), накрая смъртна присъда, ако човек продължава да прави беззакония, лишението от радост в общуването със съпруга, децата, приятелите и близките. Всички това също се съпровожда с болезнени усещания.

73. Духовете наставници също се разполагат отляво на човека, но по-напред. Те също порицават хората, но меко, а след това ги учат как трябва да живеят. Те също се оказват тъмни, но не подобни на облаци, както по-горе упоменатите, и като че облечени в широки свободни роби. Те се наричат наставници, а по-рано – наказващи. Там, където присъстват тези духове, също присъстват и ангелски духове. Те седят на възглавието с привичен на тях маниер. Тяхното присъствие се усеща като леко веяние, доколкото те се боят да причинят на когото и да било и най-малката болка или безпокойство със своето приближаване или въздействие. Те контролират духовете-наставници и духовете-наказващи, следейки за това едните да не наказват повече, отколкото позволява Господ, а другите да говорят само истината.

Когато духът-наказващ беше до мен, ангелските духове, също присъстващи до мен, съхраняваха усмивката на лицето ми и изражението на веселост: моите устни бяха едва повдигнати напред, а устата леко отворена. Ангелите лесно могат да правят това с помощта на внушението, с позволенията на Господа. Те ми казаха, че тяхното присъствие заставя жителите на техния свят да приемат такова изражение на лицето.

74. Ако бидейки наказан и наставляван, човек отново мисли и прави зло и не ограничава себе си в съответствие със заповедите на истината, то той се наказва най-строго, когато духът-наказващ се върне. Но ангелските духове смекчават неговото наказание съгласно намеренията на неговите действия и съгласно волята на неговите мисли. От това може да стане ясно, че техните ангели, седящи около главата, осъществяват своего рода съд над човека, доколкото му дават разрешение и оказват съдържащи и ограничаващи въздействия. Но на мен ми бе казано, че съдят не те, но Господ – единствения съдия; всички указания, давани на духовете-наказващи и

духове-наставници са вдъхновени свише от Него по такъв начин, че ти се струва сякаш то произтичаот тях самите.

75. В този свят духове разговарят с хората, но те на свой ред, не разговарят с духове. Единственото, което им е позволено да говорят, това е да приемат наставление, да се разкаят и да не постъпват повече лошо. При това не им се разрешава да говорят на когото и да е за това какво е говорил духа с тях, а ако те направят така, впоследствие ще бъдат наказани. Когато духове на Юпитер бяха с мен, те отначало мислеха, че имат работа с човек от техния свят. Но когато аз на свой ред разговарях с тях и когато те видяха, че аз мислех за това да публикувам всичко, което се е случило с мен и да разкажа за това на други хора и в същото време не им се позволяваше да ме наказват и наставляват, те разбраха, че имат работа с някакъв друг.

76. Има две знамения, които виждат тези духове, когато общуват с някой човек. Те виждат старец с бледо лице. Това е знак, че те не са длъжни да говорят нищо, освен истната и да постъпват само справедливо. Те също виждат лице в прозорец, което се явява познато на това, че те са длъжни да се махнат от там, където се намират. Аз също видях този старец и лицето в прозорец. Виждайки го, тези духове незабавно ме напуснаха.

77. Освен така упоменатите духове има и такива, които подстрекават да направиш противоположното. Това са онези, които по време на живота си в света са били изгонени от обществото на хората заради това, че са били зли. Когато те се приближават, възниква сякаш летящ пламък, прелитащ пред лицето. Те се разполагат долу зад човека и му говорят оттам отдолу нагоре. Те му говорят противоположното на това, което говорят духове наставници от ангели, а именно, че не е нужно да се съгласим с наставленията, но може да се почака и да угодим на своите похоти, позволявайки си всякакви волности и такива подобни. Те обикновено пребивават след като предхождащите духове вече са си заминали. Но хората от Юпитер знаят, що за духове са това и какви се явяват те и затова не им обръщат внимание. Но по този начин те познават какво е злото и какво е доброто. Посредством злото те познават що е добро, тъй като качеството на доброто се познава в сравнение с неговата противоположност.

78. Духове-наказващи и духове-наставници не ходят при онези, които сами наричат себе си святи и при тези, които сами се наричат богове-посредници (виж предишното⁷⁰), както ходят при другите в този свят, защото те не желаят никакви наставления и не могат да бъдат изправени с помощта на наказанията. Те са непоправими, защото постъпките им са ръководени от любовта към себе си. Духове казаха, че те ги познават по тяхната хладина и чувствайки студа, ги оставят.

79. Сред духове на Юпитер има някои, които те наричат коминочистачи, защото те изглеждат облечени подобно коминочистачи и имат опушено лице. Беше ми позволено да опиша кои са те и какво представляват. Дух от този род ме посети и настойчиво ме молеше да му ходатайствам, за да бъде допуснат в небето. Той каза, че не е знаел за това, че е правел зло; той само упрекуваше жителите на този свят, добавяйки, че след това ги е наставлявал. Той се разположи овляво от мен, по-ниско от лакътя ми, говореше рязко, с дрезгав глас. Той можеше да внушава жалост, но аз му отговарях, че с нищо не мога да му помогна, тъй като това, което той иска, може да позволи само един Господ. При това аз не мога да ходатайствам, не знаейки ще бъде ли това полезно или не. Но ако той е достоен, то може да се надява. Тогава той бе отпратен назад сред честните духове от неговата земя. Но те казаха, че той не може да е в тяхното общество, тъй като той не е такъв, каквито са те. Все пак, тъй като той силно желаше и продължаваше да моли да бъде допуснат до небето, го изпратиха в обществото на честните духове на нашия свят. Но те също казаха, че той не може да остане с тях. Той се оказа черен на небесна светлина, макар да твърдеше, че той не е черен, а кафяв.

Беше ми казано, че духове – подобни на този, впоследствие намират мястото си сред онези, които съставляват областта на семенните жлези в Големия Човек или в небето. Семето се събира в тези жлези и се покриво с някакво вещество, способно да съхранява плодородните му свойства от разсейване. То може да бъде излято в шийката на матката, за да оплодотвори намиращото се в нея яйце, тоест да послужи като причина за зачатие. В резултат това семенното вещество се стреми, като че иска да запали жажда да го излеят, позволявайки на семето да извърши своето предназначение. Нещо подобно се наблюдаваше и в случая с тези духове. Той дойде при мен в отвратително облекло и повтори, че гори от желание да попадне в небето и че той вече е започнал да съзнава, че той е бил дух от такъв род, че може да попадне там. Позволиха ми да му съобща, че е възможно това да е признак на това, че той скоро ще бъде допуснат. След това ангелите му казаха той да свали дрехата си; той

беше толкова жадуващ, че я свали мигновено. По такъв начин беше показана жаждата на тези, които се отнасят към областта на семенните жлези.

Те волно летяха по въздуха, като по свое небе, да празнуват съпружеството и оставяйки настрана яйцата, гарантирайки един вид продължението на рода. В това време в храната им бяха дадени приятен сладък нектар и аромат на различни цветове.

80. Аз до сега не казах какви са ангелите от този свят. Тези, които посещават хората в техния свят и седят около главата им (виж 73 по-горе) - това не са ангели от вътрешните небеса. Тъй като природата на тези ангели ми бе разкрита, бих искал да съобщя, че ми позволиха да узная за тях.

Един от духовете на Юпитер от тези, които внушават страх, се разположи вляво от мен, про-ниско от лакътите ми и говореше с мен от там. Неговата реч беше рязка и скрибучеща, думите не се отделяха една от друга, затова беше нужно много време, преди да си изясня за какво говори той. В течение на своя разговор той от време на време ме плашеше, предупреждавайки, че аз съм длъжен добре да посрещам ангелите, когато те идват. Но ми бе позволено да отговоря, че това не зависи. Скоро се появиха ангели от този свят и по това как говореха с мен аз разбрах, че те съвършено се отличават от ангелите от нашия свят. Тяхната реч се състоеше не от думи, а от мисли, които прониквайки вътрешно, пронизваха цялото ми същество. Така те въздействаха на лицето ми, променяйки изражението на всичките му части, започвайки от устата. Мислите, които те имаха вместо думи, също бяха разделени, но само леко. В последствие те разговаряха с мен посредством още по-малко разделени мисли, така, че се оказа, сякаш се леят като непреривен поток, практически без интервали между тях. За моето възприятие това приличаше на смисъла на речта, която е постигната, игнорирайки думите. Тяхната реч ми бе по-понятна, а също по-напълнена със съдържание. Подобно на предидущия вид реч, тази също въздействаше на лицето ми, свише, в съответствие с качеството на речта, беше още по-непреривна. И в отличие с предидущия вид тяхната реч произлизаше не от устните, но от очите. След това те говореха дори по-непреривно и същностно и лицето ми не успяваше да променя изражението си с такъв темп, но аз чувствах въздействието върху мозъка си, който тогава се държеше по подобен начин. Стройно, те говореха така, че тяхната реч попадеше само в моето вътрешно разбиране. Това беше като флуиди, като разредена атмосфера. Можех да чувствам внушението като цяло, но в детайли не го различавах.

Тези видове реч бяха по-скоро приличащи на течности; първият подобен на течаща вода, вторият подобен на по-разредена течност, третия беше подобен на въздуха, а четвъртия – на атмосфера. Духът, намиращ се от ляво ми, когото споменах преди това, от време на време ми правеше забележки, предупреждавайки ме да се държа скромно, имайки работа с техните ангели. Той каза, че отначало не е разбрал, че са говорели ангели, но после, когато се приближил до моето ляво ухо започнал да разбира. Тогава същата негова реч вече не бе толкова скрибучеща, но стана както на другите духове.

81. По-късно разговарях с ангелите за събитията в нашия свят, особено за нашия печат, за Словото за различните църковни учения, произлизащи от Словото. Казах им, че Словото, а също религиозните учения в нашия свят са публикувани и достатъчно разпространети. Те бяха много удивени, че такива неща биха могли да бъдат публикувани в книги и в печата.

82. Беше ми показано какво става, когато духовете от този свят, бидейки подготвени, встъпват в небето и стават ангели. В този момент се появяват огнени колесници, впрегнати с огнени коне, подобни на тази, на която е бил възнесен Илия. Появата на колесниците и конете, като горящ огън илюстрира това, че те са били направени и приготвени встъпване в небето. Колесниците означават учението на църквата, а огнените коне – просветеното разбиране. (Колесниците означават учението на църквата (ТН: 2761, 5321, 8215) Конете означават разбирането (ТН: 2760-2, 3217, 5321, 6125, 6400, 6534, 7024, 8146, 8148, 8381). Белите коне в Книгата на Откровението означават разбирането на Словото (ТН: 2760). Илия в праобразователен смисъл означава Слово (ТН: 2762, 5247). Така, както Словото е източник на учението на цялата църква и неговото тълкуване, Илия е бил наречен „колесницата на Израил и конницата Ми” (ТН: 2762). Затова той е бил възнесен на небето с огнена колесница, впрегната с огнени коне (ТН: 2762, 8029).

83. Тази област от небето, в което те влизат, видима вдясно от техния свят и отделена от тази област на небето, в която пребивават ангелите на нашия свят. Ангелите там изглеждат облечени в ярки сини дрехи, посипани с малки златни звездички, защото са обичали този цвят, когато са живеели в света. Те предполагаха, че

това е същия небесен цвят, главно заради това, че се намират в доброто на любовта, на която съответства този цвят. (Синият с отенъци на червения или горящ вътрешно, съответства на доброто на небесната любов; синият с отенъци на белия или светъл вътрешно, съответства на доброто на духовната любов (ТН: 9868).

84. Аз видях гола глава, само нейната теменна (костна) част и ми бе казано, че хората, които са длъжни да умрат в продължение на годината виждат това видение и тогава те се готвят за това. Хората там не се боят от смъртта, освен неизбежната раздяла с жената, децата или родителите, защото знаят, че ще бъдат живи и след смъртта. Те знаят, че не оставят живота, понеже се отправят към небето. Ако в света са живели в състояние на истинска съпругеска любов и са се грижели за своите деца, то умират не от болест, а спокойно, като в сън и така преминават от света в небето.

Следната продължителност на живота на хората в този свят е трийсет години в преизчисление с нашите земни години. Те живеят така малко, защото Божественото Провидение следи за това количеството на населението да не превишава пределното количество, на които този свят може да обезпечи средства за съществуване. Също и затова, че достигащите тази възраст се съпротивляват на ръководството на духовете и ангелите за разлика от другите, които не са достигнали тази възраст. Затова духовете и ангелите рядко се приближават към тези, които са по-възрастни от тази възраст. Хората от този свят достигат зрелост много по-бързо от хората в нашия свят и встъпват в съпругески отношения през ранното си юношество. Техните наслаждения се състоят в това да обичат жена си или мъжа си, да се грижат за децата си. Другите удоволствия също наричат наслаждения, но съответно са по-външни.

IV. МАРС. НЕГОВИТЕ ДУХОВЕ И ЖИТЕЛИ.

85. Духовете на Марс са едни от най-добрите сред всички духове от световите на нашата слънчева система. Затова, че в болшинството си те са подобни на небесни хора и малко се отличават от хората на Древната Църква, която е съществувала в далечни времена в нашия свят. (Първата, т.е. най-древната Църква в нашия свят е била Небесната Църква, една за всички (ТН: 607, 895, 920, 1121-4, 2896, 4493, 8891, 9942, 10545). Църквата се нарича небесна, когато в нейното основаване лежи любовта към Господа, а духовна, когато в нейното основаване лежат милосърдието, любовта към ближния и вярата (ТН: 3691, 6435, 9468, 9680, 9683, 9780). Вътрешната същност на жителите на тази планета може да бъде изобразена по следния начин: техните лица се намират на небето, а телата в света на духовете, а на техните ангели - лицата - обърнати към Господа, а телата пребивават в небесата.

86. Планетата Марс се представлява от духове и ангели, занимаващи се с строго устновено богопочитание, както и другите планети. Тя се разполага напред вляво, в някаква отдалеченост от района на гърдите, т.е. зад пределите на сферата на пребиваване на духовете от нашия свят. Духовете на един свят са отделени от духовете на друг, защото духовете на всеки свят съответстват на някаква част от Космичния Човек (Небето съответства на Господа и човек с всяка своя част съответства на небето, така, че в очите на Господа небето е човека вобобщен вид и може да се нарече Големия Човек (ТН: 2996, 2998, 3624-49, 4625). Целият предмет на съответствие на човека и всички негови части в Космичния Човек, който е на небето, беше описан от опита (ТН: 3021, 362449, 3741-50, 3883-96, 4039-55, 4218-28) и на много други места). В резултат на това, че техните състояния са различни, те се оказват отделени един от друг или вдясно или вляво на по-голямо или по-малко разстояние (Разстоянията в следващия живот се оказват реални и тяхната протяжност зависи от вътрешното състояние на ангелите и духовете (ТН: 5605, 9104, 9440, 10146).

87. Някои духове от Марс се приближиха към мен и се разположиха зад моето ляво сляпо око. Те ми шепнеха нещо, но аз нищо не разбирах. Речта им течеше толкова меко и ласкаво, че аз никога не бях чувствал нещо толкова нежно. Бе подобна на лекото веене на вятър. Отначало го чувствах над лявото си сляпо око и над лявото ухо; после то се премести към моето ляво око, местейки се постепенно надясно и след това надолу, особено от лявото око към устата. При достигане на устните, то влезе в устата и продължи да се движи нататък към мозъка. Когато това веене достигна мозъка, започнах да разбирам речта им и станах способен да общувам с тях. Забелязах, че когато те разговаряха с мен, моите устни леко се мърдаха. Това произхождаше от

съответствието между вътрешната и външната реч. Външната реч се състои от членоразделни звуци, попадащи във външната мембрана на ухото, които след това посредством малки органи, мембрани и влакна вътре в ухото, попадат в мозъка.

Оттам може да бъде известно, че речта на жителите на Марс се отличават от речта на жителите на нашия свят. Тя не е толкова силна. Много тиха, почти беззвучна, тя прониква във вътрешния слух и зрението е многократно по-бързо. Бидейки такъв по природа, тя е много по-съвършена, много по-смислена и по тази причина – по-близо до речта на духовете и ангелите. Истинските чувства при речта се отразяват на лицето, а мислите в очите, доколкото у тях мисълта и речта са като чувството и изражението на лицето, действат като едно. Те считат за престъпление да мислиш едно, а да изразяваш с лицето си съвсем друго. Не знаят що е това лицемерие, лъжливо притворство или коварство.

Озарението, което не мога да опиша, ми бе показано, каква е била речта на хората от Древната Църква. Тя не е била членоразделна, както звучната реч на нашето време, а безмълвна. Произлизала е не от външното дишане, а от вътрешното, може да бъде наречена реч на мислите. Аз също мога да опиша какво е било това вътрешно дишане. То произтичаше от пъпа към сърцето и по-нататък чрез устните, но не произвеждайки ни един звук по време на разговора. Речта им влиза вътрешно не по външен начин през ухото, предизвиквайки колебания във вътрешната мембрана, но по някакъв вътрешен начин, фактически чрез това, което в сегашно време се нарича „евстасиева тръба“. Бе ми показано, че говорейки по този начин, те са можели да изразяват своите чувства и мисли много по-пълно, отколкото това е възможно да бъде изразено с думите на членоразделната звукова реч. Такава реч също се образува с помощта на дишането, но външно. Няма нито една дума или част от дума, която да може да бъде произведена без дишането. Но в случая с древните хора това е ставало много по-съвършено, понеже се е образувало чрез вътрешното дишане, което е по-съвършено и повече адаптирано към понятията на мислите. Освен това, са помагали и беглите движения на устата и съответстващите изменения на изражението на лицето и тъй като те са били небесни хора, каквото и да мислели сияние излизало от лицата им и очи, които съответно се променяли. Изразът на лицето изразявайки любовта на живота им, а очите – светлина. Те можели да изразяват с лицето си нищо друго, отличаващо се от това, което мислели. Така, както те говорили посредством вътрешното дишане, духовното дишане, то са можели да общуват и да разговарят с ангелите.

Беше ми показано също и дишанието на жителите на Марс и аз видях, че то произтичаше от областта на гръдната клетка към пъпа, през гръдта и устата незабелязано произтичаше. Това, заедно с други доказателства, които ми бяха представени, ми показа, че те също бяха небесни хора, малко отличаващи се от тези, които са принадлежали към Древната Църква от нашата земя.

88. Беше ми казано, че духовете на Марс в Големия Човек съответстват на това, което се явява посредник между разума и волята, т.е. на мисленето, основано на чувствата, а най-добрите от тях – чувствата на мисълта. Именно поради това техните лица действат в единство с тяхната мисъл и те са съвършено неспособни да са притворени. Тъй, както те съответстват на това в Големия Човек, то на тях им съответства средната област между мозъка и малкия мозък. Лицата на тези, с които мозъкът и малкия мозък са свързани относително с духовни функции, действат в унисон с тяхното мислене, така техните същински чувства и мисли сияят на лицата им и общата тенденция на тяхното мислене, произлизащо от тяхната любов сияе от техните очи. По тази причина, в това време, когато те бяха с мен, аз определено чувствах, че предната част на главата ми се протяга от врата, т.е. полушарията на мозъка се разтягат към малкия мозък. (Лицата на древните народи от нашата земя се намирили под влиянието на малкия мозък; на лицата по това време се отразявали вътрешните чувства на човека. Но после те преминали под влиянието на полушарията на мозъка, тогава хората започнали да лъжат и да показват на лицата си протвирни чувства, които не изпитвали. За измененията, които претърпели техните лица впоследствие, с течение на времето, виж ТН: 4325-8).

89. Веднъж, когато духовете на Марс, бидейки наравно с мен, се намираха в полето на действителността на моя разум, се появили някои духове от нашия свят и поискаха да попаднат там, където бяха духовете на Марс, но изведнъж от това станаха безумни, защото бяха съвършено неспособни на това. Духовете в нашия свят отговарят в Големия Човек за външните чувства, по този начин техните мисли са отправени към себе си и света, а у жителите на Марс те са отправени към небето и ближния. Това беше и причина за невъзможността за съвместимото им пребиваване. Но сред това дойдоха ангелските духове на Марс и със своето пребиваване разрушиха връзката с духовете на нашата земя, след което те се отдалечиха.

90. Ангелските духове на Марс ми разказаха за това как живеят обитателите на техния свят. На тяхната планета няма царства и всички жители са разделени на общества, големи и малки, във всяко от които се обединяват представители на едно определено качество. !!!*Браво, това е голяма идея!!!* Те се познават един друг по лицето и речта и рядко се бъркат. Затова те веднага стават приятели, също казаха, че получават огромно удоволствие от срещите, на които те обсъждат всичко, което се случва в тяхното общество и особено това, което сатва на небето или много от тях се наслаждават на откритото общуване с небесните ангели.

Всеки, който в тяхното общество започне да мисли извратено, ставайки от това зъл, изтича от него воня. Такива те оставят насаме сами със себе си, да влачат жалко съществуване във от обществото сред скалите или още някъде. Обществото повече не се грижи за такъв човек. Някои общества пробват различни методи, за да призват такива към покаяние, но когато тези опити се окажат безполезни, те прекратяват всякакво общение с тях. По този начин следят за това вътре в обществото да не се прокрадват възжеления за господство и богатство, т.е. никой от желание да господства да не подчини на себе си цялото общество, а след това и няколко общества, а също никой от жажда за богатство да не завземе имуществото на друг. Всеки живее там чрез удовлетворението от това, което има, със своето добро име, с безупречна репутация, обичайки ближните си. Това състояние на мир и удовлетворение би било разрушено, ако тези, които мислят и причиняват зло, не бяха изгнани, ако предвидливо и сурово не се противостои на самолюбието и любовта към света в най-ранните им стадии. Нали те се явяват мотиви за създаването на империи и царства, в които много малко хора, в които много малко са хората, които не желаят да са господари и да придобият чуждото имущество, малко са държащите се честно и справедливо от любов към правосъдието и справедливостта, а още по-малко тези, които правят добро от милосърдие, а от страх пред закона или да загубят живота, богатството, репутацията и доброто си име.

91. За богослужението, установено на тяхната земя, те казаха, че признават и се покланят на нашия Господ, казвайки, че той е Единствения Бог и че той управлява и небето, и вселената и че всичко добро е от Него и че Той ги води. Също, че Той често им се явява на тяхната земя. Тогава успях да кажа, че християните в нашия свят също знаят, че Господ и създател на небето и земята от думите, казани на Господа у Матея:

Дадена ми е всяка власт над небето и земята(Мат. 28:18).

Но за разлика от жителите на Марс, християните не вярват в това.

Те също казаха, че вярват в това, че в тях самите няма нищо, освен адското и нечистото, и че всичко добро е само от Господа. Действително, те дори стигнаха дотам, че казаха че те са дяволи и Господ ги спасява от ада, непрестанно съдържайки ги.

Веднъж, при споменаването на Господ, аз видях в тези духове толкова искрено и дълбоко смирение, че не мога дори да го опиша. В самоунижението си те мислеха, че се намират в ада и свършено са недостойни да гледат Господа, който е Самата Святост. Тази мисъл толкова дълбоко се е вкоренила в тяхната вяра, че те бяха почти във от себе си и оставаха на колене, докато Господ не ги възнесе и след това в крайна сметка не ги спаси от ада. Оправяйки се и излизайки от състоянието на самоунижение, те се напълниха с добро и любов, която напълва сърцето с радост. Когато те се смиряват по този начин, те не поглеждат Господа, тъй като не смеят да правят това, а отвръщат лице. Духовете, бидейки до мен, казаха, че никога не са виждали такова самоунижение.

92. Някои от духовете на този свят (Марс) бяха удивени, че бях окръжен с много адски духове и че те също говореха с мен. Но на мен ми бе дадено да отговоря, че на тези духове това се разрешаваше, за да ми се даде възможност да опозная качествата им, да разбера защо те са се оказали в ада в резултат на живота, който са водели. Така, че сред тях бяха много, които познавах от времето на живота им в света, някои от тях заемаха високо положение, но в сърцето си нямаха нищо, освен любов към света. Аз ги уверих, че никакъв зъл дух, дори най-адовия, не може да ми причини никаква вреда, защото аз постоянно бях защитен от Господ.

93. Беше ми показан един от жителите на този свят, по-точно, не реален жител, а дух, който е приличал на него. Неговото лице беше подобно на жителите на нашия свят, но долната част на товалице беше черна, но не от брада, защото той нямаше такава, а заради черната област, намираща се на нейното място. Тази чернота достигаше до ушите му от двете им страни. По-горната част на лицето му беше жълтеникава като у не съвсем белите хора от нашия свят.

Духовете на Марс по-нататък казаха, че в своя свят те се хранят от плодовете на дърветата, особено с някои кръгли плодове, които растат на тяхната земя, а също и с овощните плодове. Дрехите приготвят от влакната на кората на някои дървета. Те имат тази здравина, че от тях може да се тъче, а също и да слепват своего рода гума, която имат. Освен това те съобщиха, че знаят как се правят течашите огньовете, осигуряващи светлината им вечер и през нощта.

94. Видях по-красив пламтящ обект, отначало мидено червен, а след това сменящ цветовете си, от бял до червен. Това придаваше на пламъка красиви червеникави цветове. Също, видях ръка, към която като че прилепна този горящ обект, отначало от задната страна на ръката, след това към дланта, откъдето огънят облизваше всичко наоколо. Това продължи някакво време, след това ръката, заедно с огнения обект се отдалечиха на някакво разстояние и запълни мястото, където тя се установи със светлината. Ръката се отдалечи в тази ярка област, а след това пламтящият обект се превърна в птица, която отначало беше същия цвят като огъня и нейните цветове святкаха по такъв начин, но след това бяха подложени на ред изменения, както и жизнената енергия на птицата. Птицата отначало летеше около главата ми, после влетя в тясна стая пред мен, която приличаше на гробница. Колкото по-нататък летеше в нея, толкова по-малко жива ставаше, докато накрая не се превърна в камък, сначала с цвят на бисер, а след това тъмен.

В това време, когато птицата летеше в кръг около главата ми и беше все още жива, се появи дух, изникващ от областта на пояса към областта на гърдите. Той искаше да хване птицата, тъй като тя бе много красива, но духовете, намиращи се около мен, му попречиха, като съсредоточиха върху нея всичкото си внимание. Но появилия се дух настойчиво ги убеждаваше, че е действал от Господа и по Негово наставление. И макар болшинството да не му повярва, те все пак прекратиха да му препятстват да хване птицата. Но в този момент въздействието от небето го принуди да я пусне, той бързо я пусна от ръцете си и тя свободно полетя.

След този случай, окръжаващите ме духове, които съсредоточено наблюдаваха птицата и нейните последователни изменения, обсъждаха това между себе си в течение на достатъчно дълго време. Те разбраха какво е това видение, определено имащо някакво небесно значение. Те знаеха, че пламъкът означава небесната любов и нейните чувства, ръката, с която пламъкът се държеше, живот и изнена сила; изменението на цвета – многообразието в живота в отношение на мъдростта и разума. Птицата има подобно значение, с тази разлика само, че пламъкът означава небесната любов и нейните чувства, птицата – духовната любов и нейните чувства (небесната любов – любовта към Господа, духовната любов – млосърдие и любов към ближния), измененията на цвета и жизнеността на птицата, докато тя не стана камък – последователните изменения в духовния живот по отношение на разума.

Те също знаеха, че духовете, преминаващи през областта на пояса към областта на гърдите упорито се държат за лъжливата вяра в това, че те пребивават в Господа и следователно вярват, че всичко, което правят, каквото и зло да е то, е направено със съгласието на Господа. Еднакво, това бе недостатъчно, за да познаят кой е бил представен в тези явления. В крайна сметка им било казано от небето, че са били представени жителите на Марс. Тяхната небесна любов, която много от тях все още съхраняват, е била представена като пламтящ обект, поддържан от ръка. Птицата, в начало, когато тя бе пълна с жизнени сили и нейния цвят беше най-прекрасния, означаваше тяхната духовна любов. Това, че птицата се е превърнала в камък и е станала безжизнена в крайна сметка тъмен цвят, означаваше жителите на този свят, отдалечени от доброто на любовта и предани на злото, но вярващи, че те все още пребивават в Господа. Изгряващият дух, искащ да хване птицата, означаваше същото.

95. Каменната птица също представяше жителите на този свят, които по странен начин превръщат живота на мислите и чувствата в никакъв живот. За това аз слушах следващото.

Някъв дух над главата ми разговаряше с мен. По неговия глас можеше да се каже, че той беше в сънно състояние. В това състояние той много говореше и така благоразумно, че надали би могъл да говори по-благоразумно, даже ако бе буден. Аз разбрах, че той се ползваше, както този, чрез когото говореха ангелите. В това състояние той можеше да разясни това, което те говорят и да възпроизведат това. Доколкото говореше само истината, то ако чувстваше всяко влияние от друг източник, той не би му се противопоставил, но не би го възпроизвел. Попитах го за състоянието му и той каза, че то е било състояние на мир и че никак не се безпокоял за бъдещето. В същото това време той изпълняваше служби, които са му били дадени, за да бъде в съединение с небето. Беше ми казано, че в Големия Човек такива духове съответстват надлъжната кухня, която се намира

между двете полушария на мозъка и остават там в спокойно състояние, едновременно мозъка с двете от двете си страни се намира в суматоха.

В това време, когато говорех с този дух, другите духове се приближиха към предната част на главата и го притиснаха. Той мина на другата страна, за да им направи място. Тези отново дошли духове разговаряха помежду си, но нито аз, нито духовете, които ме окръжаваха можах да разберат за какво. На ангелите беше казано, че това са били духове от Марс, които умеят да разговарят помежду си така, че никой друг нищо не може да разбере. Бях удивен, че такава реч е възможна, понеже всички духове говорят на един език, който тече от техните мисли и се състои от идеи, които се чуват както думите в духовния свят. Казаха ми, че тези духове имат специален способ за формиране на понятия, които изразяват посредством устата и лицето, така, че другите да не могат да ги разберат. И в същия този момент те преднамерено отделят своите мисли, особено се грижат за това, да не би да покажат и намек от чувствата си, защото ако макар и намек от чувства бъде показан, то мисълта ще стане очевидна, тъй, както мисълта изтича от чувствата и се съдържа в нея.

По-нататък ми обясниха, че жителите на Марс, макар и не всички, но тези, които основават небесния живот на познанието, а не на живота в любовта, са изобрели този способ на разговоряне и ставайки духове, те го съхраняват. Именно те бяха обозначени с каменната птица. Или, при разговор посредством говора с лицето и движенията на устата, при отделянето на мислите и скритите чувства от другите, тяхната реч губи живот и става подобна на статуя, и постепенно те самите стават такива.

Но макар и да си представят, че техните беседи помежду им не са понятни за другите, всички ангелски духове разбират всичко, за което те говорят, защото нито една мисъл не може да бъде скрита от тях. Това беше доказано с жив опит. Аз обмислях този факт, че лошите духове от нашия свят не се срамуват да нападат другите. Тази мисъл дойде до мене от ангелските духове, които разбираха тяхната реч. Тогава тези марсиански духове признаха, за тяхно собствено удивление, че това беше предмет на тяхната беседа. Освен това ангелският дух беше способен да разкрие множество техни разговори и мисли, както и да се опитваха те да скрият своите мисли и чувства от него. После тези духове произведоха въздействие върху лицето ми. Това напомняше дребен ивичест дъжд. Това означаваше, че те нямаха никакво чувства за истина и добро, доколкото това бе изобразено от ивиците. След което те говориха с мен открито и казаха, че жителите на техния свят разговарят един с друг по подобен начин. Било им казано, че това е лошо, тъй като блокира вътрешното така, че да го оставят заради външното, което те също лишават от живот. И особено поради това, че да разговаряш по такъв начин не е честно. Честните хора нямат никакво желание да говорят или даже да мислят нещо, което другите не могат да знаят, даже ако другите означават всеки, дори цялото небе. Но тези, които не искат другите да знаят за това, което си говорят, съдят другите, мислейки лошо за тях и добро за себе си. А после, по навик, те мислят лошо за църквата, небето и дори за самия Господ.

Беше ми казано, че обичащите познание без живот, които диктуват тези познания, в Големия Човек съответстват на вътрешната мембрана на черепа. А тези, които са се научили да говорят скривайки чувствата и задържайки за себе си своите мисли, не споделяйки ги с другите, съответстват на тази мембрана, когато тя се вкости, защото от такъв духовен живот те отиват към съвършеното му отсъствие.

96. Тъй както каменната птица също означаваше тези, които са заинтересовани само от познанието, не живеят живота на любовта и следователно, духовен живот, бих искал да добавя тук като предложение за доказателство за което, че само тези, които живеят небесна любов и у когото тя се явява като източник на познанието, имат духовен живот. Аз също ще покажа, че любовта сама по себе си съдържа всички познания, необходими за тази любов.

Вземете, например, земните животни и създания на небето, птиците. Те знаят всичко нужно им за тяхната любов. Тяхната любов се състои в това, да нахранят себе си, да намерят безопасно място за живот, да се размножат, да отгледат потомство, в някои случаи да събират запаси за зимата. За тези неща те имат всички нужни познания, тъй като те се съдържат в тяхната любов. Те са им направени като органи на чувствата, предназначени за определена цел. В случая с някои животни тези познания извикват в нас дълбоко удивление. Те са вродени и се наричат инстинкти, но принадлежат по природата си на тяхната любов.

Ако човекът беше движен от истинска любов, любов към Бога и към ближния (това е истинската любов в човека, небесната любов, отличаващата егото от звяра), то човекът щеше да има не само всички познания, които

са му необходими, но също всичкият разум и мъдрост. Тъй като те се втичат в тази любов от небето, тоест от Бога, посредством небето. Но тъй като човек не получава тези видове любов по рождение, но техните противоположности – самолюбието и любовта към света, по тази причина той се ражда в пълно невежество и отсъствие на познание. Без да се има пред вид това, той бива доведен от Господа към някои степени на разума и мъдростта, макар действително да не притежава нищо, освен самолюбието и любовта към света, които бидейки отделени, освобождават място за любов към Бога и към ближния.

Любовта към Бога и любовта към ближния съдържат в себе си целия разум и мъдрост, както може да бъде доказано на тези, които е живял тези видове любов в света. След смъртта те встъпват в небето и имат там такива познания и мъдрост, за които по-рано и не са подозирали. Фактически, те мислят и говорят там подобно на всички ангели, изказвайки неизразими неща, неизвестни по-рано на разума, такива, които техните уши никога не са чували. Причината за това е в това, че тяхната любов обладава способността да объркват подобните неща.

V. ДУХОВЕТЕ И ЖИТЕЛИТЕ НА САТУРН.

97. Духовете на Сатурн представят зрението право пред очите, на значително разстояние, по-ниско от равнището на коленете, там, където се намира и самата земя. Ако отправим погледа си в това направление, може да се види огромно количество духове от този свят. Те се виждат от близката страна на този свят и вдясно от него. Също ми бе позволено да общувам с тях и да узная, какво представляват те в сравнение с другите. Те са честни и скромни, и тъй като са с не голямо мнение за себе си, те се оказват малки в следващия живот.

98. В своето богослужение те са много скромни, доколкото считат себе си негодни за нищо. Те се покланят на нашия Господ и Го признават като Единствен Бог. Господ наистина им се явява от време на време под формата на ангел, т.е. като човек и тогава Неговата Божественост сияе на Лицето Му и въздейства на душите им. Жителите на тази земя, когато станат достатъчно възрастни, разговарят с духовете. Духовете ги наставляват в Господа, как е нужно да Му се покланят и как да живеят.

Всеки път, когато някой иска да въведе в заблуждение духовете на Сатурн, отбивайки ги от вярата в Господа или от самоунищожение пред Него и от непорочния живот, те казват, че искат да умрат. Създава се визуална представа, че в техните ръце се появяват малки ножчета, с които искат да се прободат в гърдите. На въпроса, защо правят това, те отговарят, че биха предпочели да умрат, отколкото да бъдат отделени от Господа. Духовете от нашия свят винаги им се присмиват че смятат така и ги осипват с оскърбления за подобно поведение. Но тогава те отговарят, че те прекрасно осъзнават, че не убиват себе си, но че това е просто видимо, наказание, явяващо се резултат на тяхното намерение по-скоро да умрат, отколкото да са отдалечени от поклонението на Господа.

99. Те казаха, че духовете от нашия свят понякога ги посещават и питат на какъв Бог те се покланят. На това те отговарят, че задаващите подобни въпроси трябва да са безумни, тъй като не може да има по-голямо безумие от това да питаш на какъв Бог се покланяш, когато има Един Единствен Бог за всички във вселената. И че още по-голямо безумие е – да не признаваш, че Господ е този Единствен Бог, който управлява всички небеса и така – всички светове, или управляващият небето, също управлява световите, понеже светът се управлява посредством небето.

100. Те казаха, че в техния свят също има някои, наричащи ги нощно светило, което е огромно в Господа. Но те се държат отделно и не са приети от тях. Тяхното нощно осветление произхожда от големия пръстен, който е около планетата им и от луните, които са известни като спътници на Сатурн.

101. Те съобщиха също за духове от друг род, които пътешестват на големи групи и често ги посещават, желайки да знаят, какво става с тях. Те по различни пътища обясняват на жителите на Сатурн, какво знаят. Те казали за тези духове, че по принцип не са безумни, само много силно жадуват познанието без всякаква цел, а само заради неговото придобиване. После им бе обяснено, че това са духовете на планетата Меркурий, които получават удовлетворение само от това, което знаят, а не от това как тяхното знание може да бъде използвано.

102. Жителите и духовете на планетата Сатурн съответстват в Големия Човек на съзнанието, намиращо се по средата между духовния и природния човек, но което се отдалечава от природното и започва да предпочита към духовното. Ето защо тези духове изглеждат бързащи към небето и бързо връщащи се назад. Защото всичко, направено с духовно съзнание, принадлежи на небето, а всички, което се прави с природно съзнание – по-ниско от небето.

Тъй като духовете на нашия свят в Големия човек съответстват на природното и телесното възприятие, ми бе позволено да узная от прост опит как произтича борбата между духовния и природния човек, ако природния човек не е в състояние на вяра и милосърдие.

В полезрението се появиха духовете на Сатурн, идващи отдалеко, след това бе установена пряка връзка между тях и духовете на нашия свят. Чувствайки ги, нашите духове станаха почти безумни и започнаха да ги нападат, изказвайки унижителни забележки по отношение на вярата, а сащото и за Господа. Изригвайки грубости и оскърбления, те не забелязаха как потънаха в тях и от безумието, от което страдаха, се опитваха да причинят вреди на духовете на Сатурн. Но те никак не се изплашиха, бяха благоразумни и съхраниха спокойствие. При това, духовете на нашия свят, откривайки себе си сред тях, започнаха да страдат, изпитвайки затруднения с дишането, а след това магнаха се настрана, едни в едно направление, други в друго, и изчезнаха.

Това показваше на свидетелите, знаещи какво се явява природния човек, ако той е отделен от духовния. Когато той влиза в духовната сфера, се побърква, полудява. Защото природният човек, отделен от духовния може да черпи само мъдростта на света и нищо не получава от небето. Всеки, който разчита само на светската мъдрост, не вярва в нищо, освен това, което може да познае с помощта на собствените си телесни чувства (сетива?!) и се доверява на това, в което лъжливите впечатления на чувствата му го заставят да вярва. Ако те не се отдалечат с помощта вдъхновението от духовния свят, те водят към лъжлива вяра. Именно поради това духовните въпроси са безмислени за него до такава степен, че той една може да свидетелства, каквото чува, щом се споменава каквото и да е духовно. В резултат, такива хора полудяват, ако попаднат в духовната сфера. Но това не става в същото време, когато те живеят в света. Тогава те или мислят по относително духовните въпроси по природен начин, или не ги чуват, т.е. те слушат, но не чуват.

Този опит също доказва, че природния човек не може да се повдигне до висотата на духовния човек. Но когато човек се намира в състояние на вяра и поради това се наслаждава на духовен живот, духовния човек оказва влияние на природния човек, мисли и действа в него. В духовното озарение, тоест при влиянието на духовния свят, може да има място в природния свят, но не и обратното. (Озарението по своята природа е духовно. То не е физическо или прородно; по този начин духовния свят въздейства на природния свят, но природния свят никога не влияе на духовния свят (ТН: 3219, 5119, 5259, 5427-8, 5477, 6322). В човека съществува външно въздействие, изглеждащо вътрешно, но това е лъжливо. (ТН: 3721).

103. По-нататък духовете на Сатурн ме информираха за неговите жители, обяснявайки според **прочего** устройство на тяхното общество. Те ми казаха, че живеят на семейства, всяко от които живее отделно от другите. Семействата се състоят от мъжа, неговата жена и децата. Когато децата израстнат и достигнат пълнолетие, те напускат родителския дом и повече не се интересуват от тях. В резултат духовете на този свят ходят по двойки. Те не се грижат особено за храната и дрехите. Те живеят, хранейки се с плодове и зеленчуци, които техния свят произвежда. Те носят леки дрехи, тъй като са защитени от дебела кожа, непронускаща студ. Освен това те ми казаха, че всички хора в техния свят знаят, че те ще живеят след смъртта, затова не отделят особено внимание на телата си, само дотолкова, колкото това е необходимо, за да поддържат жизнената си дейност. Животът, казват те, ще бъде продължен, и те служат на Господа. По тази същата причина те не съхраняват трупове на умрелите, но ги изоставят, покривайки ги с клони на горски дървета.

104. Когато ги попитах за големия пръстен, около планетата им, който променя положението си, видимо от нашата планета, те казаха, че не виждат това като пръстен, но като слаба белоснежна светлина, идваща от небето в различни направления.

VI. ДУХОВЕТЕ И ЖИТЕЛИТЕ НА ВЕНЕРА.

105. Планетата Венера, при представянето на духовете и ангелите е видима отляво, не много назад, на някакво разстояние от нашия свят. Казваме, че духовете си представят това така, защото слънцето от слънчевата система не е видимо за нито един дух, така, както и всяка от планетите. Духовете просто имат определено понятие за тяхното съществуване. Благодарение на това понятие те мислят за слънцето на слънчевата система като за нещо много тъмно зад тях и за планетите, не като за блуждаещи в слънчевата система, но като за заемащи фиксирано положение (погледни 42. по-горе).

106. На планетата Венера има два типа хора, имащи противоположна природа. Едните от тях са кротки и хуманни, другите са жестоки и подобни на диви животни. Кротките и хуманните могат да бъдат видени на обратната страна на планетата, а жестоките и дивите, като животни, на тази страна, която ние виждаме откъм Земята. Трябва да се знае, че видимите неща са обусловени от състоянието на живота, доколкото в духовния свят именно това определя всички видими пространства и разстояния.

107. Някои от кротките и човечните духове ме посетиха, идвайки от другата страна на планетата. Те се приближиха към мен, разположиха се над главата ми и аз беседвах с тях на различни теми. Между впрочем те разказаха за това, че когато са живели в света, са признавали, а сега още повече, от когато и да било, признават нашия Господ като Единствен Бог. Те заявиха, че са Го виждали в своя свят и ми показаха как Той им се явява. Тези духове съответстват в Големия Човек на паметта за материалните предмети, която се намира в съгласие с паметта за нематериалните предмети, на която съответстват духовете на Меркурий. В резултат на това духовете на Меркурий се намират в пълна хармония с тези духове от Венера. Тъй като се събраха заедно, тяхното влияние предизвика известно изменение и силно въздейства на мозъка ми (виж 43 по-горе).

108. Макар да не се обменях с духовете от видимата страна, дивите и жестоките, но ангелите ми разказаха за тяхната същност и за източника на тяхната диващина. Те казаха, че тези диваци получават огромно удоволствие от плякосване и особено от яденето на нещо, което са откраднали. Удоволствието, изпитвано от тях при едничката мисъл да изядат откраднатото ми бе предадено и аз можах да изпитам колко всеобземащо бе то. Че на нашата земя също е имало такива хора, с подобна дива природа, това ясно се вижда от историите на различните народи, в това число и на жителите на Ханаанската земя (1 Цар. 30:16). Това също е забележимо, на пример при Юдейския и Израилския народ по времето на Давид, когато те извършвали ежегодни набези над други народи и радостно пирували с уловения добитък. Също ми казаха, че тези жители на Венера са основно гиганти и хората от нашия свят им стигат до пъпа. Освен това те са глупави и тях не ги интересува това, което съществува на небето или вечния живот, те са загрижени само от това, което касае техните земи и стаи.

109. Когато те влизат в следващия живот, бидейки такива по природа, прекалено се надъхват със зло и лъжа. Техните адове се намират около техния свят и нямат никакъв контакт с адовете на нечестивците на нашия свят. Това е защото те са съвършено различни по природа и характер, тъй като тяхното зло и лъжа са съвършено различни помежду си.

110. Едновременно, тези от тях, които могат да бъдат спасени, се намират в местата на опустошение, където те са покорени и доведени до крайно отчаяние. Няма никакъв друг способ, че лъжа и зло от такъв род да могат бъдат подтиснати и отделени. Когато те се намират в състояние на отчаяние, горчиво плачат, казват, че са зверове, ненавистни мерзавци и затова са проклетни. В това състояние някои от тях дори изричат хули към небето, но това им се прощава, защото така и следва да е по време на отчаяние. Господ ги ограничава, за да не сипят проклетия повече от установените предели. След като страданията достигат крайност, защото телесното в тях фактически е мъртво, те в края на краищата, биват спасени. Също ми разказваха, че по време на живота си в света тези хора са вярвали в някакъв всевишен Творец без какъвто и да е посредник, но бидейки спасени, те познават, че Господ е Единствения бог, Спасител и Посредник. Видях някои от тях, възнесени след пределните страдания на небето. И когато ги приеха там, почувствах такава нежност и щастие, че в очите ми се появиха сълзи.

VII.3A ДУХОВЕТЕ И ЖИТЕЛИТЕ НА ЛУНАТА.

111. На върха над главата ми се появиха някакви духове и аз чух гръмки гласове, идващи оттам. Те бяха подобни на гръмове, идващи от облаците след блесването на мълния. Аз предположих, че там е имало огромно количество

духове, които знаят някакъв трик, който им е позволил да произведат такъв звук. По-простите духове, присъстващи заедно с мен, се смяха на това, с което много ме удивиха. Причината за техния смях беше скоро открита и се заключаваше в това, че тези духове съвсем не бяха много и при това всички бяха едва момченца. Другата причина бе в това, че произвеждайки върху нас ужас със своите гръмки гласове, те бяха неспособни да ни причинят каквато и да е вреда.

За да ми покажат какви са те, някои от тях се спуснаха отвисоко, откъдето гърмяха. Бях удивен, виждайки един от тях, носещ друг на гръб, така, че те се приближаваха към мен по двама. Лицата им не бяха некрасиви на вид, но все пак много дълги, отколкото на другите духове. На ръст те бяха като седем годишни момченца, но с по-яко тяло. Това бяха джуджета. Ангелите ми казаха, че тези духове са били жители на Луната.

Този, когото носеха на гръб, се приближи до мен и се разположи отляво ми, на равнището на лакътя. Оттам той ми каза, че всеки път, когато те нададат глас, гърмят като гръм. Така те плашат духовете, които искат да им причинят вреди, обръщайки дори някои от тях в бягство, за да гуляят след това в безопасност, където искат. За да ми покажат, че могат да произведат този шум, той се отдалечи от мен, присъединявайки се към няколко други и не напускайки полезрението ми прогърмя точно така.

Освен това те ми продемонстрираха, че техния глас излиза от стомаха подобно на уригване, произвеждайки по този начин гърмене.

Аз си направих извод, че това става, защото жителите на Луната не говорят толкова с помощта белите си дробове, както жителите на другите светове, но с помощта на корема, използвайки някакъв въздух, който се събира там, тъй като на Луната няма такава атмосфера, като на другите планети. Също разбрах, че духовете на Луната в Големия Човек съответстват гръдната кост, към която отпред се прикрепят ребрата и която се явява точка на опора за коремните мускули.

112. Духовете и ангелите знаят, че на Луната също има жители, както на луните или спътниците на Юпитер и на Сатурн. И този, който не е виждал духове от там и не е разговарял с тях, не се съмнява в това, че на тези луни има хора, защото това са такива светове, а където има свят, трябва да има човек. Човекът, това е онази цел, заради която съществува светът и Всевишният Творец нищо не е сътворил без цел. Всеки човек с просветен ум може да се убеди, че крайната цел на цялото творение се явява човешкия род, който се явява източник за попълнение на небето.